
Shivasamhita

शिवसंहिता

Document Information

Text title : Shiva Samhita

File name : shivasaMhita.itx

Category : shiva, yoga

Location : doc_shiva

Transliterated by : staff of Muktabodha.org Mark S.G. Dyczkowski, expanded/compiled by
Ruma Dewan

Proofread by : Muktabodha.org, Ruma Dewan

Description/comments : Shlokas renumbered for expanded version.

Acknowledge-Permission: Marjorie Woollacott, Ph.D., Digital Library Coordinator
muktabodha.org

Latest update : June 7, 2022

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 10, 2022

sanskritdocuments.org

Shivasamhita

शिवसंछिता

प्रथमपटलः

अथ लयप्रकरणम् ।

अेकं ज्ञानं नित्यमाधन्तशून्यं

नान्यत् किञ्चिद्भर्तते ते वस्तु सत्यम् । (किञ्चिद्भर्तते)

यद्भेदोस्मिन्निन्द्रियोपाधिना वै

ज्ञानस्यायं भासते नान्यथैव ॥ १.१ ॥

अथ भक्तानुरक्तोऽहं वक्ष्ये योगानुशासनम् । (वक्ति)

ईश्वरः सर्वभूतानामात्मभुक्तिप्रदायकः ॥ १.२ ॥

त्यक्त्वा विवाहशीलानां मतं दुर्ज्ञानहेतुकम् ।

आत्मज्ञानाय भूतानामनन्यगतिथेतसाम् ॥ १.३ ॥

सत्यं केचित्प्रशंसन्ति तपः शौचं तथापरे ।

क्षमां केचित्प्रशंसन्ति तथैव सममाज्ज्वलम् ॥ १.४ ॥

केचिद्दानं प्रशंसन्ति पितृकर्म तथापरे ।

केचित्कर्म प्रशंसन्ति केचिद्द्वैराग्यमुत्तमम् ॥ १.५ ॥

केचिद्द्रुहस्थकर्माणि प्रशंसन्ति विचक्षणैः ।

अग्निहोत्रादिकं कर्म तथा केचित् परं विदुः ॥ १.६ ॥

मन्त्रयोगं प्रशंसन्ति किञ्चित्तिथानुसेवनम् ।

अेवं बहुनुपायांस्तु प्रवदन्ति हि मुक्तये ॥ १.७ ॥ (विमुक्तये)

अेवं व्यवसिता लोके कृत्याकृत्यविदो जनाः ।

व्यामोहमेव गच्छन्ति विमुक्ताः पापकर्मभिः ॥ १.८ ॥

अेतन्मतावलम्बी यो लब्ध्वा दुरितपुण्यके ।

भ्रमतीत्यवशः सोऽत्र जन्ममृत्युपरम्पराम् ॥ १.९ ॥

अन्यैर्मतिमतां श्रेष्ठैर्गुणालोकनतत्परैः ।
 आत्मानो भडवः प्रोक्ता नित्याः सर्वगतास्तथा ॥ १.१० ॥
 यद्यत्प्रत्यक्षविषयं तदन्यत्रास्ति यक्षते ।
 कुतः स्वर्गादयः सन्तीत्यन्ये निश्चितमानसाः ॥ १.११ ॥
 ज्ञानप्रवाह एत्यन्ये शून्यं केचित्परं विदुः ।
 द्वावेव तत्त्वं मन्यन्तेऽपरे प्रकृतिपूरुषौ ॥ १.१२ ॥
 अत्यन्तभिन्नमतयः परमार्थपराज्जुषाः ।
 अेवमन्ये तु सञ्चिन्त्य यथामति यथाश्रुतम् ॥ १.१३ ॥
 निरीश्वरमिदं प्राहुः सेश्वरञ्च तथापरे ।
 वदन्ति विविधैर्बेदैः सुयुक्त्या स्थितिकारतः ॥ १.१४ ॥
 अेते यान्ये च मुनयः संज्ञाभेदा पृथग्विधाः ।
 शास्त्रेषु कथिता ल्येते लोकाव्यामोडकारकाः ॥ १.१५ ॥
 अेतद्विवाद्यशीलानां मतं वक्तुं न शक्यते ।
 भ्रमन्त्यस्मिञ्जनाः सर्वे मुक्तिमार्गबलिष्कृताः ॥ १.१६ ॥
 आलोक्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः ।
 एदमेकं सुनिष्पन्नं योगशास्त्रं परं मतम् ॥ १.१७ ॥
 यस्मिन्हाते सर्वमिदं यातं भवति निश्चितम् ।
 तस्मिन्परिश्रमः कार्यः किमन्यच्छास्त्रभाषितम् ॥ १.१८ ॥
 योगशास्त्रमिदं गोप्यमस्माभिः परिभाषितम् ।
 सुभक्ताय प्रदातव्यं त्रैलोक्ये च महात्मने ॥ १.१९ ॥
 कर्मकाण्डं ज्ञानकाण्डमिति वेदो द्विधा मतः ।
 भवति द्विविधो भेदो ज्ञानकाण्डस्य कर्मणः ॥ १.२० ॥
 द्विविधः कर्मकाण्डः स्यान्निषेधविधिपूर्वकः ।
 निषिद्धकर्मकरणे पापं भवति निश्चितम् ।
 विधिना कर्मकरणे पुण्यं भवति निश्चितम् ॥ १.२१ ॥
 त्रिविधो विधिकूटः स्यान्नित्यनैमित्तकाम्यतः ।
 नित्येऽकृते किञ्चिषं स्यात्काम्ये नैमित्तिके कृत्वम् ॥ १.२२ ॥
 द्विविधन्तु कृलं ज्ञेयं स्वर्गो नरक अेव च ।

स्वर्गो नानाविधश्चैव नरकोपि तथा भवेत् ॥ १.२३ ॥

पुण्यकर्मणि वै स्वर्गो नरकः पापकर्मणि । (पुण्यकर्मणि, पापकर्मणि)

कर्मबन्धमयी सृष्टिर्नान्यथा भवति ध्रुवम् ॥ १.२४ ॥

जन्तुभिश्चानुभूयन्ते स्वर्गो नानासुभानि य ।

नानाविधानि दुःभानि नरके दुःसखानि वै ॥ १.२५ ॥

पापकर्मवशाद्दुःखं पुण्यकर्मवशात्सुखम् ।

तस्मात्सुभार्या विविधं पुण्यं प्रकुरुते ध्रुवम् ॥ १.२६ ॥

पापभोगावसाने तु पुनर्जन्म भवेत्प्रभु ।

पुण्यभोगावसाने तु नान्यथा भवति ध्रुवम् ॥ १.२७ ॥

स्वर्गेऽपि दुःखसम्भोगः परस्त्रीदर्शनाद्भ्रुवम् ।

ततो दुःखमिदं सर्वं भवेन्नास्त्यत्र संशयः ॥ १.२८ ॥

तत्कर्मकल्पकैः प्रोक्तं पुण्यं पापमिति द्विधा ।

पुण्यपापमयो बन्धो दैहिनां भवति क्मात् ॥ १.२९ ॥

छलामुत्र हलद्वेषी सकलं कर्म सन्त्यजेत् ।

नित्यनैमित्तिकं सङ्गं त्यक्त्वा योगे प्रवर्तते ॥ १.३० ॥

कर्मकाण्डस्य माहात्म्यं ज्ञात्वा योगी त्यजेत्सुधीः ।

पुण्यपापद्वयं त्यक्त्वा ज्ञानकाण्डे प्रवर्तते ॥ १.३१ ॥

आत्मा वाऽरेतु द्रष्टव्यः श्रोतव्येत्यादि यश्छ्रुतिः । (वा रे य) (श्रोतव्यो मन्तव्य इति)

सा सेव्या तत्प्रयत्नेन मुक्तिदा छेतुदायिनी ॥ १.३२ ॥

दृष्टिषु य पुण्येषु यो धीर्वृत्तिं प्रयोदयात् ।

सोऽहं प्रवर्तते मत्तो जगत्सर्वं यरायरम् ॥ १.३३ ॥

सर्वं य दृश्यते मत्तः सर्वं य मयि वीयते ।

न तद्भिन्नोऽहमस्मीह मद्भिन्नो न तु किञ्चन ॥ १.३४ ॥

जलपूर्वेष्वसङ्घ्येषु शरावेषु यथा भवेत् ।

श्रेकस्य भात्यसङ्घ्यत्वं तद्देहोऽत्र न दृश्यते ॥ १.३५ ॥

उपाधिषु शरावेषु या सङ्घ्या वर्तते परा ।

सा सङ्घ्या भवति यथा रवौ चात्मानि तत्तथा ॥ १.३६ ॥

यथैकः कल्पकः स्वप्ने नानाविधितयेष्यते ।
 जगरेऽपि तथाप्येकस्तथैव बहुधा जगत् ॥ १.३७ ॥
 सर्पबुद्धिर्यथा रज्जौ शुक्तौ वा रजतभ्रमः ।
 तद्भेदवमिदं विश्वं विवृतं परमात्मनि ॥ १.३८ ॥
 रज्जुज्ञानाद्यथा सर्पो मिथ्यारूपो निवर्तते ।
 आत्मज्ञानात्तथा याति मिथ्याभूतमिदं जगत् ॥ १.३९ ॥
 रौप्यभ्रान्तिरियं याति शुक्तिज्ञानाद्यथा भव ।
 जगद्भ्रान्तिरियं याति यात्मज्ञानात्सदा तथा ॥ १.४० ॥ (यात्मज्ञानाद्यथा)
 यथा वंशो रगभ्रान्तिर्भवेद्भेदवसाञ्जनात् ।
 (यथा रज्जुगभ्रान्तिर्भवेद्भेदवशाञ्जगत्)
 तथा जगद्विदं भ्रान्तिरध्यासकल्पनाञ्जगत् । (भ्रान्तिरभ्यासकल्पनाञ्जगत्)
 आत्मज्ञानाद्यथा नास्ति रज्जुज्ञानाद्भुजङ्गमः ॥ १.४१ ॥
 यथा दौषवशाच्छुक्लः पीतो भवति नान्यथा ।
 अज्ञानदोषादात्मापि जगद्भवति द्युस्त्यजम् ॥ १.४२ ॥
 दौषनाशे यथा शुक्लो गृह्यते रोगिणा स्वयम् ।
 शुक्लज्ञानात्तथाज्ञाननाशादात्मा तथा कृतः ॥ १.४३ ॥
 कालत्रयेऽपि न यथा रज्जुः सर्पो भवेदिति ।
 तथात्मा न भवेद्विश्वं गुणातीतो निरञ्जनः ॥ १.४४ ॥
 आगमाऽपायिनोऽनित्यानाशयत्वेनेश्वरादयः ।
 आत्मबोधेन केनापि शास्त्रादेतद्विनिश्चितम् ॥ १.४५ ॥
 यथा वातवशात्सिन्ध्यावुत्पन्नाः हेनबुद्धयः ।
 तथात्मनि समुद्भूतं संसारं क्षणभङ्गुरम् ॥ १.४६ ॥
 अभेदो भासते नित्यं वस्तुभेदो न भासते ।
 द्विधात्रिधाद्विभेदोऽयं भ्रमत्वे पर्यवस्यति ॥ १.४७ ॥
 यद्भूतं यच्च भाव्यं वै मूर्तामूर्तं तथैव य ।
 सर्वमेव जगद्विदं विवृतं परमात्मनि ॥ १.४८ ॥
 कल्पकैः कल्पिता विद्या मिथ्या जाता मृषात्मिका ।
 अेतान्मूलं जगद्विदं कथं सत्यं भविष्यति ॥ १.४९ ॥ (अेतान्मूलं)

यैतन्यात्सर्वमुत्पन्नं जगद्वैतव्यरायरम् ।
 तस्मात्सर्वं परित्यज्य यैतेन्यं तु समाश्रयेत् ॥ १.५० ॥ (तं)
 घटस्याभ्यन्तरे बाह्ये यथाकाशं प्रवर्तते ।
 तथात्माभ्यन्तरे बाह्ये ब्रह्माण्डस्य प्रवर्तते ॥ १.५१ ॥
 (तथात्माभ्यन्तरे बाह्ये कार्यवर्गेषु नित्यशः)
 सततं सर्वभूतेषु यथाकाशं प्रवर्तते ।
 तथात्माभ्यन्तरे बाह्ये ब्रह्माण्डस्य प्रवर्तते ॥ १.५२ ॥
 वर्तते सर्वभूतेषु यथाकाशं समन्ततः ।
 तथात्माभ्यन्तरे बाह्ये कार्यवर्गेषु नित्यशः ॥ १.५३ ॥
 असंलग्नं यथाकाशं मिथ्याभूतेषु पञ्चसु ।
 असंलग्नस्तथात्मा तु कार्यवर्गेषु नान्यथा ॥ १.५४ ॥
 ईश्वरादिजगत्सर्वमात्मव्याप्तं समन्ततः । (व्याप्यं)
 ओकोऽस्ति सख्यिदानन्दः पूर्णो द्वैतविवर्जितः ॥ १.५५ ॥
 यस्मात्प्रकाशको नास्ति स्वप्नकाशो भवेत्ततः ।
 स्वप्नकाशो यतस्तस्मादात्मा ज्योतिः स्वरूपकः ॥ १.५६ ॥
 अवच्छिन्नो यतो नास्ति दशकालस्वरूपतः । (अवच्छिन्नो)
 आत्मनः सर्वथा तस्मादात्मा पूर्णो भवेत्फलु ॥ १.५७ ॥
 यस्मान्न विद्यते नाशः पञ्चभूतैर्वृथात्मकैः ।
 तस्मादात्मा भवेन्नित्यस्तन्नाशो न भवेत्फलु ॥ १.५८ ॥
 यस्मात्तदन्यो नास्तील तस्मादेकोऽस्ति सर्वदा ।
 यस्मात्तदन्यो मिथ्या स्यादात्मा सत्यो भवेत्फलु ॥ १.५९ ॥
 अविद्याभुतसंसारो दुःखनाशो सुभं यतः ।
 ज्ञानादाद्यन्तशून्यं स्यात्तस्मादात्मा भवेत्सुभम् ॥ १.६० ॥
 यस्मान्नाशितमज्ञानं ज्ञानेन विश्वकारणम् ।
 तस्मादात्मा भवेज्ज्ञानं ज्ञानं तस्मात्सनातनम् ॥ १.६१ ॥
 कालतो विविधं विश्वं यदा यैव भवेद्विदम् ।
 तदेकोऽस्ति स शेषात्मा कल्पनापथवर्जितः ॥ १.६२ ॥
 बाह्यानि सर्वभूतानि विनाशं यान्ति कालतः ।

यतो वाचो निवर्तन्ते आत्मा द्वैतविवर्जितः ॥ १.६३ ॥

न भं वायुर्न याग्निश्च न जलं पृथिवी न य ।

नैतत्कार्यं नेश्वरादि पूर्वोक्तात्मा भवेत्प्रभु ॥ १.६४ ॥ (नैतत्कार्यै / नैतत्कार्यै) (पूर्वोक्तात्मा)

आत्मानामात्मनो योगी पश्यत्यात्मनि निश्चितम् ।

सर्वसङ्कल्पसंन्यासी त्यक्तमिथ्याभवग्रहः ॥ १.६५ ॥

आत्मानात्मनि यात्मानं दृष्ट्वानन्तं सुभात्मकम् ।

विस्मृत्य विश्वं रमते समाधेस्तीव्रतस्तथा ॥ १.६६ ॥

मायैव विश्वजननी नान्या तत्त्वधियापरा ।

यदा नाश समायति विश्वं नास्ति तदा प्रभु ॥ १.६७ ॥

उच्यं सर्वमिदं यस्य मायाविलसितं यतः ।

ततो न प्रीतिविषयस्तनुवित्तसुभात्मकः ॥ १.६८ ॥

अरिर्मित्रमुदासीनस्त्रिविधं स्याद्विदं जगत् ।

व्यवहारेषु नियतं दृश्यते नान्यथा पुनः ॥ १.६९ ॥

प्रियाप्रियाद्विभेदस्तु वस्तुषु नियतस्फुटम् ।

आत्मोपाधिवशादेवं भवेत्पुत्रादि नान्यथा ॥ १.७० ॥

मायाविलसितं विश्वं ज्ञात्वैवं श्रुतियुक्तितः ।

अध्यारोपापवादाभ्यां लयं कुर्वन्ति योगिनः ॥ १.७१ ॥

कर्मजन्यं विश्वमिदं नत्वकर्मणि वेदना ।

निम्बिलोपाधिहीनो वै यदा भवति पूरुषः ।

तदा विजयतेऽभ्युदयानरुपी निरञ्जनः ॥ १.७२ ॥ (विवक्षतेऽभ्युदयानरुपी)

स हि कामयते पूरुषः सृजते य प्रजाः स्वयम् । (सो कामयतः)

अविद्या भासते यस्मात्तस्मान्मिथ्या स्वभावतः ॥ १.७३ ॥

शुद्धे ब्रह्मणि सम्बद्धो विद्यया सलज्जे भवेत् ।

(शुद्धे ब्रह्मत्व सम्बद्धो विद्यया सलितो भवेत् ।)

ब्रह्मतेजोऽशतो याति तत आभासते नभः ॥ १.७४ ॥

(ब्रह्मतेनसती याति यत आभासते नभः)

तस्मात्प्रकाशते वायुर्वायोरग्निस्ततो जलम् ।

प्रकाशते ततः पृथ्वीकल्पनेयं स्थिता सति ॥ १.७५ ॥

आकाशाद्वायुराकाशः पवनादग्निःसम्भवः ।
 भेवाताग्नेर्जलं व्योमवाताग्नेर्वारितो मही ॥ १.७६ ॥
 (भववाताग्नेर्जलं व्योमवाताग्निवारितो मही)
 भं शब्दलक्षणं वायुश्चाञ्चलः स्पर्शलक्षणः ।
 स्याद्रूपलक्षणं तेजः सलिलं रसलक्षणम् ॥ १.७७ ॥
 गन्धलक्षणिका पृथ्वी नान्यथा भवति ध्रुवम् ।
 विषेशगुणाः स्फुरति यतः शास्त्रादिनिर्णयः ॥ १.७८ ॥
 शब्दैकगुणमाकाशं द्विगुणो वायुरुच्यते । (स्यादैकगुणमाकाशं)
 तथैव त्रिगुणं तेजो भवन्त्यापश्चतुर्गुणाः ॥ १.७९ ॥
 शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गन्धस्तथैव च ।
 अेतत्पञ्चगुणा पृथ्वी कल्पकैः कल्प्यतेऽधुना ॥ १.८० ॥
 यक्षुषा गृह्यते रूपं गन्धो घ्राणेन गृह्यते ।
 रसो रसनया स्पर्शस्त्वया सङ्गृह्यते परम् ।
 श्रोत्रेण गृह्यते शब्दो नियतं भाति नान्यथा ॥ १.८१ ॥
 यैतन्यात्सर्वमुत्पन्नं जगदेतच्चराचरम् ।
 अस्ति येत्कल्पनेयं स्यान्नास्ति येदस्ति चिन्मयम् ॥ १.८२ ॥
 पृथ्वी शीर्षा जलं मग्ना जलं मग्नं च तेजसि ।
 लीनं वायौ तथा तेजो व्योम्नि वातो लयं ययौ ।
 अविद्यायां मलाकाशो लीयते परमे पदे ॥ १.८३ ॥
 विक्षेपावरणाशक्तिर्दुरन्ता द्युभरुपिणी ।
 जडरुपा मलाभाया रजःसत्त्वतमोगुणा ॥ १.८४ ॥
 सा मायावरणाशक्त्यावृताविज्ञानरुपिणी ।
 दृश्येज्जगदाकारं तं विक्षेपस्वभावतः ॥ १.८५ ॥
 तमोगुणात्मिका विद्या या सा दूर्गा भवेत्स्वयम् । (तमो गुणाधिका) (दूर्गा)
 ईश्वरं तदुपहितं यैतन्यं तदभूद्द्रुवम् ॥ १.८६ ॥
 सत्त्वाधिका य या विद्या लक्ष्मीः स्याद्व्यरुपिणी ।
 यैतन्यं तदुपहितं विष्णुर्भवति नान्यथा ॥ १.८७ ॥
 रजोगुणाधिका विद्या ज्ञेया सा वै सरस्वती ।

कश्चित्स्वर्गपो भवति ब्रह्मा तद्गुपधारकः ॥ १.८८ ॥ (यश्चित्स्वर्गपो)

ईशाद्याः सकला देवा दृश्यन्ते परमात्मनि ।

शरीरादिजडं सर्वं सा विद्या तत्तथा तथा ॥ १.८९ ॥

अेवंर्गुपोऽ कल्पन्ते कल्पका विश्वसम्भवम् ।

तत्त्वातत्त्वं भवन्तीह कल्पनान्येन नोदिता ॥ १.९० ॥ (योदिता)

प्रमेयत्वादिर्गुपोऽ सर्वं वस्तु प्रकाशयते ।

तथैव वस्तुनास्त्येव भासको वर्तकः परः ॥ १.९१ ॥

स्वर्गुपत्वेन र्गुपोऽ स्वर्गुपं वस्तु भाष्यते ।

विशेषशब्दोपादाने भेदो भवति नान्यथा ॥ १.९२ ॥

अेकः सत्तापूरितानन्दर्गुपः पूर्णो व्यापी वर्तते नास्ति किञ्चित् ।

अेतज्ज्ञानं यः करोत्येव नित्यं मुक्तः स स्थान्मृत्युसंसारदुःखात् ॥ १.९३ ॥

यस्यारोपापवादाभ्यां यत्र सर्वे लयं गताः ।

स अेको वर्तते नान्यत्तच्छित्तेनावधार्यते ॥ १.९४ ॥

पितुरन्नभयात्कोषाज्जायते पूर्वकर्माणः ।

तच्छरीरेर्दुःखं स्वप्राग्भोगाय सुन्दरम् ॥ १.९५ ॥ (शरीरं वै जडं दुःखं)

मांसास्थिसनायुमज्जादिनिर्मितं भोगमन्दिरम् ।

केवलं दुःखभोगाय नाडी सन्ततिगुम्भितम् ॥ १.९६ ॥

पारमैष्ठ्यमिदं गात्रं पञ्चभूतविनिर्मितम् ।

ब्रह्माण्डसंज्ञकं दुःखसुखभोगाय कल्पितम् ॥ १.९७ ॥

भिन्दुः शिवो रजः शक्तिरुभयोर्मिलनात्स्वयम् ।

स्वप्नभूतानि जायन्ते स्वशक्त्या जडरूपया ॥ १.९८ ॥

तत्पञ्चीकरण्णात्स्थूलान्यसूक्ष्मानि यरायरम् । (समासतः)

ब्रह्माण्डस्थानि वस्तूनि यत्र श्रुवोऽस्ति कर्मभिः ॥ १.९९ ॥

तद्भूतपञ्चकात्सर्वं भोगाय श्रुवसंज्ञिता ।

पूर्वकर्मानुरोधेन करोमि घटनामडम् ॥ १.१०० ॥

अजडः सर्वभूतान्वै जडस्थित्या भुनक्ति तान् । (सर्वभूतस्था)

जडात्स्वकर्मभिर्बद्धो श्रुवाप्यो विविधो भवेत् ॥ १.१०१ ॥

ભોગાયોત્પદોત્તે કર્મ બ્રહ્માણ્ડાખ્યે પુનઃ પુનઃ ।
 જીવશ્ચ લીયતે ભોગાવસાને ચ સ્વકર્મણઃ ॥ ૧.૧૦૨ ॥
 ઇતિ શ્રીશિવસંહિતાયાં હરગૌરીસંવાદે યોગશાસ્ત્રે
 લયપ્રકરણે પ્રથમઃ પટલઃ સમાપ્તઃ । ૧ ।

દ્વિતીયપટલઃ

અથ તત્ત્વજ્ઞાનોપદેશ ।
 દેહેડસ્મિન્વર્તતે મેરુઃ સામદ્રીપસમન્વિતઃ ।
 સરિતઃ સાગરાઃ શૈલાઃ ક્ષેત્રાણિ ક્ષેત્રપાલકાઃ ॥ ૨.૧ ॥
 ઋષયો મુનયઃ સર્વે નક્ષત્રાણિ ગ્રહાસ્તથા ।
 પુણ્યતીર્થાનિ પીઠાનિ વર્તન્તે પીઠદેવતાઃ ॥ ૨.૨ ॥
 સૃષ્ટિસંહારકર્તારૈ ભ્રમન્તૌ શશિભાસ્કરૌ ।
 નભો વાયુશ્ચ વહ્નિશ્ચ જલં પૃથ્વી તથૈવ ચ ॥ ૨.૩ ॥
 ત્રૈલોક્યે યાનિ ભૂતાનિ તાનિ સર્વાણિ દેહતઃ ।
 મેરુઃ સંવેષ્ય સર્વત્ર વ્યવહારઃ પ્રવર્તતે ।
 જાનાતિ ચઃ સર્વમિદં સ યોગી નાત્ર સંશયઃ ॥ ૨.૪ ॥
 બ્રહ્માણ્ડસંજ્ઞકે દેહે યથાદેશં વ્યવસ્થિતઃ ।
 મેરુશ્ચૃડ્ગે સુધારશ્મિર્બહિરષ્ટકલાયુતઃ ॥ ૨.૫ ॥
 વર્તતેડહર્નિશં સોડપિ સુધાં વર્ષત્યધોમુખઃ ।
 તતોડમૃતં દ્વિધાભૂતં યાતિ સૂક્ષ્મં યથા ચ વૈ ॥ ૨.૬ ॥
 ઇડામાર્ગેણ પુષ્ટ્યર્થં યાતિ મન્દાકિનીજલમ્ ।
 પુષ્પાતિ સકલન્દેહમિડામાર્ગેણ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૨.૭ ॥
 એષ પીયૂષરશ્મિર્હિ વામપાર્શ્વે વ્યવસ્થિતઃ ॥ ૨.૮ ॥
 અપરઃ શુદ્ધદુગ્ધાભો હઠાત્કર્ષતિ મણ્ડલાત્ ।
 રન્ધ્રમાર્ગેણ સૃષ્ટ્યર્થં મેરૌ સંયાતિ ચન્દ્રમાઃ ॥ ૨.૯ ॥ (મધ્યમાર્ગેણ)
 મેરુમૂલે સ્થિતઃ સૂર્યઃ કલાદ્વાદશસંયુતઃ ।
 દક્ષિણે પથિ રશ્મિભિર્વહત્યૂર્ધ્વં પ્રજાપતિઃ ॥ ૨.૧૦ ॥
 પીયૂષરશ્મિનિર્યાસં ધાતૂંશ્ચ ગ્રસતિ ધ્રુવમ્ ।

समीरमण्डले सूर्यो भ्रमते सर्वविग्रहे ॥ २.११ ॥

अेषा सूर्यपराभूर्तिर्निर्वाणं दक्षिणो पथि ।

वडते लग्नयोगेन सृष्टिसंसारकारकः ॥ २.१२ ॥

सार्धलक्षत्रयं नाज्यः सन्ति देहान्तरे नृणाम् ।

प्रधानभूता नाज्यस्तु तासु भुज्याश्चतुर्दशः ॥ २.१३ ॥

सुषुम्णोऽऽ पिङ्गला य गान्धारी उस्तिजिह्विका ।

कुङ्कुः सरस्वती पूषा शङ्गिनी य पयस्वनी ॥ २.१४ ॥

वारुण्यलम्बुसा यैव विश्वोदरी यशस्विनी ।

अेतासु तिस्रो भुज्याः स्युः पिङ्गलेऽऽ सुषुम्णिका ॥ २.१५ ॥

तिस्रष्वेका सुषुम्णैव भुज्या सा योगिवल्लभा । (तिस्रष्वेका)

अन्यास्तदाश्रयं कृत्वा नाज्यः सन्ति छि देहिनाम् ॥ २.१६ ॥

नाज्यस्तु ता अधोवक्त्राः पद्मतन्तुनिभाः स्थिताः । (अधोवदनाः)

पृष्ठवंशं समाश्रित्य सोमसूर्याग्निरूपिणी ॥ २.१७ ॥

तासां मध्ये गता नाडी चित्रा सा मम वल्लभा ।

ब्रह्मरन्ध्रं य तत्रैव सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं शुभम् ॥ २.१८ ॥

पञ्चवर्णोज्ज्वला शुद्धा सुषुम्णा मध्यचारिणी । (मध्यरूपिणी)

देहस्थोपाधिरूपा सा सुषुम्णा मध्यरूपिणी ॥ २.१९ ॥ (देहस्थोपाधिरूपा)

दिव्यमार्गमिदं प्रोक्तममृतानन्दकारकम् ।

ध्यानमात्रेण योगीन्द्रो दुरितौघं विनाशयेत् ॥ २.२० ॥

गुदात्तुद्व्यङ्गुलादूर्ध्वं मेढ्रात्तु द्व्यङ्गुलादधः ।

यत्तुरङ्गुलविस्तारमाधारे वर्तते समम् ॥ २.२१ ॥

तस्मिन्नाधारपद्मे य कर्णिकायां सुशोभना ।

त्रिकोणा वर्तते योनिः सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ २.२२ ॥

तत्र विद्युल्लताकारा कुण्डली परदेवता ।

सार्धत्रिकरा कुटिला सुषुम्णामार्गसंस्थिता ॥ २.२३ ॥

जगत्संसृष्टिरूपा सा निर्माणे सततोद्यता ।

वायामवाय्या वाग्देवी सदा देवैर्नमस्कृता ॥ २.२४ ॥ (देवैर्नमस्कृता)

छडानाम्नी तु या नाडी वाममार्गे व्यवस्थिता ।
 सुषुम्णायां समाश्लिष्य दक्षनासापुटे गता ॥ २.२५ ॥
 पिङ्गला नाम या नाडी दक्षमार्गे व्यवस्थिता ।
 मध्यनार्डी समाश्लिष्य वामनासापुटे गता ॥ २.२६ ॥ (सुष्माशा सा)
 छडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्णा या भवेत्प्लवु ।
 षट्स्थानेषु य षट्शक्तिं षट्पद्मं योगिनो विदुः ॥ २.२७ ॥
 पञ्चस्थानं सुषुम्णाया नामानि स्युर्बुद्धुनि य ।
 प्रयोजनवशात्तानि ज्ञातव्यानीड शास्त्रतः ॥ २.२८ ॥
 अन्या याऽऽस्त्यपरा नाडी मूलाधारात्समुत्थिता ।
 रसनामेढ्रनयनं पादाङ्गुष्ठे य श्रोत्रकम् ॥ २.२९ ॥
 कुक्षिकक्षाङ्गुष्ठकर्णं सर्वाङ्गं पायुकुक्षिकम् ।
 लब्ध्वा तां वै निवर्तन्ते यथादेशसमुद्भवः ॥ २.३० ॥ (लब्धान्ता)
 अेतास्य अेव नाडीस्यः शाभोपशाभतः क्मात् ।
 सार्धं लक्षत्रयं जातं यथाभागं व्यवस्थितम् ॥ २.३१ ॥ (सार्धलक्षत्रयं)
 अेता भोगवडा नाड्यो वायुसञ्चारदक्षकाः ।
 अेतप्रोताभिसंव्याप्य तिष्ठन्त्यस्मिन्नुलेवरे ॥ २.३२ ॥ (अेतप्रोत्राः सुसंव्याप्य)
 सूर्यमण्डलमध्यस्थः कलाद्वादशसंयुतः ।
 वस्तिदेशे ज्वलद्बह्निर्वर्तते यात्रपायकः ॥ २.३३ ॥ (वस्तिदेशे)
 अेष वैश्वानरोऽग्निर्वै मम तेजोशसम्भवः । (वैश्वानराग्निरेषो वै)
 करोति विविधं पाकं प्राणिनां देहमास्थितः ॥ २.३४ ॥
 आयुः प्रदायको वह्निर्बलं पुष्टिं ददाति सः ।
 शरीरपाटवञ्चापि ध्वस्तरोगसमुद्भवः ॥ २.३५ ॥ (शरीर पाटवं चारि)
 तस्माद्वैश्वानराग्निञ्च प्रज्वाल्य विधिवत्सुधीः ।
 तस्मिन्नन्नं हुनेद्योगी प्रत्यङ् गुरुशिक्षया ॥ २.३६ ॥
 ब्रह्माण्डसंज्ञके देहे स्थानानि स्युर्बुद्धुनि य ।
 मयोक्तानि प्रधानानि ज्ञातव्यानीड शास्त्रके ॥ २.३७ ॥
 नानाप्रकारनामानि स्थानानि विविधानि य ।
 वर्तन्ते विग्रहे तानि कथितुं नैव शक्यते ॥ २.३८ ॥

धत्थं प्रकल्पिते देहे जिवो वसति सर्वगः ।
 अनादिव्वासनामालाऽलङ्कृतः कर्मशृङ्खलः ॥ २.३९ ॥
 नानाविधगुणोपेतः सर्वव्यापारकारकः ।
 पूर्वाङ्घ्रितानि कर्माणि भुनक्ति विविधानि च ॥ २.४० ॥
 यद्यत्सन्दृश्यते लोके सर्वं तत्कर्मसम्भवम् ।
 सर्वा कर्मानुसारेण जन्तुर्भोगान्भुनक्ति वै ॥ २.४१ ॥ (सर्वः)
 ये ये कामाद्यो द्रोषाः सुभङ्गुःप्रदायकाः ।
 ते ते सर्वे प्रवर्तन्ते जिवकर्मानुसारतः ॥ २.४२ ॥
 पुण्योपरक्तचैतन्ये प्राणान्ग्रीणाति केवलम् ।
 आख्ये पुण्यमयं प्राप्य भोजयवस्तु स्वयम्भवेत् ॥ २.४३ ॥
 ततः कर्मबलात्पुंसः सुभं वा दुःभमेव च ।
 पापोपरक्तचैतन्यं नैव तिष्ठति निश्चितम् ॥ २.४४ ॥
 न तद्भिन्नो भवेत्सोऽपि तद्भिन्नो न तु किञ्चन ।
 मायोपहितचैतन्यात्सर्वं वस्तु प्रजायते ॥ २.४५ ॥
 यथाकालेऽपि भोगाय जन्तूनां विविधोद्भवः । (यथाकालेऽपि)
 यथा द्रोषवशाच्छुक्तौ रजतारोपाणं भवेत् ।
 तथा स्वकर्मद्रोषाद्भ्रै ब्रह्मण्यारोप्यते जगत् ॥ २.४६ ॥
 स वासनाभ्रमोत्पन्नोन्मूलनातिसमर्थनम् ।
 उत्पन्नञ्चेदीदृशं स्याज्ज्ञानं मोक्षप्रसाधनम् ॥ २.४७ ॥
 साक्षाद्भ्रैशेषदृष्टिस्तु साक्षात्कारिणि विभ्रमे ।
 कारणं नान्यथा युक्त्या सत्यं सत्यं भयोदितम् ॥ २.४८ ॥
 साक्षात्कारिभ्रमे साक्षात्साक्षात्कारिणि नाशयेत् ।
 स हि नास्तीति संसारे भ्रमो नैव निवर्तते ॥ २.४९ ॥ (सो)
 मिथ्याज्ञाननिवृत्तिस्तु विशेषदर्शनाद्भवेत् ।
 अन्यथा न निवृत्तिः स्याद्दृश्यते रजतभ्रमः ॥ २.५० ॥ (स्याद्दृश्ये)
 यावन्नोत्पद्यते ज्ञानं साक्षात्कारे निरञ्जने ।
 तावत्सर्वाणि भूतानि दृश्यन्ते विविधानि च ॥ २.५१ ॥

यदा कर्माङ्कितं देहं निर्वाणो साधनं भवेत् ।
 तदा शरीरवहनं सकलं स्थान्न यान्यथा ॥ २.५२ ॥
 यादृशी वासना मूला वर्तते ज्ञवसङ्गिनी । (वर्तते)
 तादृशं वडते जन्तुः कृत्याकृत्यविधौ भ्रमम् ॥ २.५३ ॥
 संसारसागरं तर्तुं यदीच्छेद्योगसाधकः ।
 कृत्वा वार्णाश्रमं कर्म कृत्वर्जं तदाचरेत् ॥ २.५४ ॥
 विषयासक्तपुरुषा विषयेषु सुप्नेप्सवः ।
 वायाभिरुद्धनिर्वाणा वर्तन्ते पापकर्मणि ॥ २.५५ ॥
 आत्मानमात्मना पश्यन्न किञ्चिद्विड पश्यति ।
 तदा कर्मपरित्यागे न दोषोऽस्ति मतं मम ॥ २.५६ ॥
 कामाद्यो विलीयन्ते ज्ञानादेव न यान्यथा ।
 अभावे सर्वतत्त्वानां स्वयं तत्त्वं प्रकाशते ॥ २.५७ ॥
 एति श्रीशिवसंछितायां हरगौरीसंवादे योगशास्त्रे
 योगप्रकथने तत्त्वज्ञानोपदेशो नाम द्वितीयः पटलः समाप्तः । २ ।

तृतीयपटलः

अथ योगानुष्ठानपद्धतिर्योगाभ्यासवर्णनम् ।
 उद्यस्ति पङ्कुञ्जं दिव्यं दिव्यविद्गणेन भूषितम् । (उद्यस्ति)
 कादिठान्ताक्षरोपेतं द्वादशाक्षरं विभूषितम् ॥ ३.१ ॥
 प्राणो वसति तत्रैव वासनाभिरलङ्कृतः ।
 अनादिकर्मसंश्लिष्टः प्राप्यालङ्कारसंयुतः ॥ ३.२ ॥
 प्राणस्य वृत्तिभेदेन नामानि विविधानि य ।
 वर्तन्ते तानि सर्वाणि कथितुं नैव शक्यते ॥ ३.३ ॥
 प्राणोऽपानः समानश्चोदानो व्यानश्च पञ्चमः ।
 नागः कूर्मश्च कृकलो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ ३.४ ॥ (कृकरो)
 दश नामानि मुष्यानि मयोक्तानीह शास्त्रके ।
 कुर्वन्ति तेऽत्र कार्याणि प्रेरितानि स्वकर्मभिः ॥ ३.५ ॥
 अत्रापि वायवः पञ्च मुष्याः स्युर्दशतः पुनः । (स्युर्दशिताः)

तत्रापि श्रेष्ठकर्तारौ प्राणोपापानौ मयोदितौ ॥ ३.६ ॥ (श्रेष्ठकर्तारौ)

दृष्टि प्राणो गुटेऽपानः समानो नाभिमाएडवे ।

उदानः कण्ठदेशस्थो व्यानः सर्वशरीरगः ॥ ३.७ ॥

नागाद्विवायवः पञ्च ते कुर्वन्ति य विग्रहे ।

उद्गारोन्मीलनं क्षुत्तुङ्गुम्भा छिक्का य पञ्चमः ॥ ३.८ ॥

अनेन विधिना यो वै ब्रह्माण्डं वेत्ति विग्रहम् ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ ३.९ ॥

अधुना कथयिष्यामि क्षिप्रं योगस्य सिद्धये ।

यज्ञज्ञात्वा नावसीदन्ति योगिनो योगसाधने ॥ ३.१० ॥

भवेद्दीर्यवती विद्या गुरुवङ्गसमुद्भववा ।

अन्यथा क्लृप्तीना स्यान्निर्यार्याप्यतिदुःखदा ॥ ३.११ ॥

गुरुं सन्तोष्य यत्नेन ये वै विद्यामुपासते ।

अवलम्बेन विद्यायास्तस्याः क्लृप्तमवाप्नुयात् ॥ ३.१२ ॥ (क्लृप्तमवाप्नुयुः)

गुरुः पिता गुरुर्माता गुरुर्देवो न संशयः ।

कर्मणा मनसा वाया तस्मात्सर्वैः प्रसेव्यते ॥ ३.१३ ॥

गुरुप्रसादतः सर्वं लभ्यते शुभमात्मनः ।

तस्मात्सेव्यो गुरुर्नित्यमन्यथा न शुभं भवेत् ॥ ३.१४ ॥

प्रदक्षिणात्रयं कृत्वा स्पृष्ट्वा सत्येन पाणिना ।

अष्टाङ्गेन नमस्कुर्याद्गुरुपादसरोरुडम् ॥ ३.१५ ॥

श्रद्धयात्मवतां पुंसां सिद्धिर्भवति निश्चिता । (नान्यथा)

अन्येषाञ्च न सिद्धिः स्यात्तस्माद्यत्नेन साधयेत् ॥ ३.१६ ॥

न भवेत्सङ्गयुक्तानां तथाऽविश्वासिनामपि ।

गुरुपूजाविहीनानां तथा य बहुसङ्गिनाम् ॥ ३.१७ ॥

मिथ्यावादरतानां य तथा निष्ठुरभाषिणाम् ।

गुरुसन्तोषहीनानां न सिद्धिः स्यात्कदाचन ॥ ३.१८ ॥

कृतिष्यतीति विश्वासः सिद्धेः प्रथमवक्ष्येणम् ।

द्वितीयं श्रद्धया युक्तं तृतीयं गुरुपूजनम् ॥ ३.१९ ॥

यतुर्थं समताभावं पञ्चमेन्द्रियनिग्रहम् ।
 षष्ठं य प्रमिताडारं सममं नैव विद्यते ॥ ३.२० ॥
 योगोपदेशं सम्प्राप्य लब्ध्वा योगविदं गुरुम् ।
 गुडुपदिष्टविधिना धिया निश्चित्य साधयेत् ॥ ३.२१ ॥
 सुशोभने मठे योगी पद्मासनसमन्वितः ।
 आसनोपरि संविश्य पवनात्म्यासमाचरेत् ॥ ३.२२ ॥
 समकायः प्राञ्जलिश्च प्राणम्य य गुडुन् सुधीः ।
 दक्षे वामे य विघ्नेशं क्षेत्रपालाम्बिकां पुनः ॥ ३.२३ ॥
 ततश्च दक्षाङ्गुष्ठेन निरुद्ध्य पिङ्गलां सुधीः ।
 षड्या पूरयेद्वायुं यथाशक्त्या तु कुम्भयेत् ॥ ३.२४ ॥
 ततस्त्यक्त्या पिङ्गलयाशनैरेव न वेगतः ।
 पुनः पिङ्गलयापूर्य यथाशक्त्या तु कुम्भयेत् ॥ ३.२५ ॥ (यथाशक्ति)
 षड्या रेययेद्वायुं न वेगेन शनैः शनैः ।
 षटं योगविधानेन कुर्याद्विशतिकुम्भकान् ।
 सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्तः प्रत्यहं विगतालसः ॥ ३.२६ ॥
 प्रातःकाले य मध्याह्ने सूर्यास्ते याद्दुर्गत्रये ।
 कुर्याद्वैवं यतुर्वारं कालेष्वेतेषु कुम्भकान् ॥ ३.२७ ॥
 षत्थं मासत्रयं कुर्यादनालस्यो दिने दिने । (मासद्वयं)
 ततो नाडीविशुद्धिः स्यादविलम्बेन निश्चितम् ॥ ३.२८ ॥
 यदा तु नाडीशुद्धिः स्याद्योगिनस्तत्त्वदर्शिनः ।
 तदा विध्वस्तदोषश्च भवेदारम्भसम्भवः ॥ ३.२९ ॥
 चिह्नानि योगिनो देहे दृश्यन्ते नाडिशुद्धितः ।
 कथ्यन्ते तु समस्तान्यङ्गानि सङ्क्षेपतो मया ॥ ३.३० ॥
 समकायः सुगन्धिश्च सुकान्तिः स्वरसाधकः ॥ ३.३१ ॥
 आरम्भघटकश्चैव यथा परिचयस्तदा ।
 निष्पत्तिः सर्वयोगेषु योगावस्था भवन्ति ताः ॥ ३.३२ ॥
 आरम्भः कथितोऽस्मात्किरधुना वायुसिद्धये ।
 अपरः कथ्यते पश्चात् सर्वदुःखौघनाशनः ॥ ३.३३ ॥

प्रौढवह्निः सुभोगी य सुष्पीसर्वाङ्गसुन्दरः ।
 सम्पूर्णाद्दृष्टयो योगी सर्वोत्साहबलान्वितः ।
 जायते योगिनोऽवश्यमेतत्सर्वं कलेवरे ॥ ३.३४ ॥ (योगिनोऽवश्यमेते सर्वकलेवरे)
 अथ वर्ज्यं प्रवक्ष्यामि योगविघ्नकरं परम् ।
 येन संसारदुःखाब्धिं तीर्त्वा यास्यन्ति योगिन ॥ ३.३५ ॥
 आम्बं रुक्षं तथा तीक्ष्णं लवणं सार्षपं कटुम् । (कक्षं)
 बडुलं भ्रमणं प्रातः स्नानं तैलविटाडकम् ॥ ३.३६ ॥
 स्तेयं लिंसां जनद्वेषज्याडङ्गारमनार्जवम् ।
 उपवासमसत्यञ्च मोहञ्च प्राणिपीडनम् ॥ ३.३७ ॥ (भोक्षञ्च)
 स्त्रीसङ्गमग्रिसेवां य बह्वालापं प्रियाप्रियम् ।
 अतीव भोजनं योगी त्यजेदेतानि निश्चितम् ॥ ३.३८ ॥
 उपायं य प्रवक्ष्यामि क्षिप्रं योगस्य सिद्ध्यये ।
 गोपनीयं साधकानां येन सिद्धिर्भवेत्फलु ॥ ३.३९ ॥
 धृतं क्षीरं य मिष्टान्नं ताम्बूलं यूर्णवर्जितम् ।
 कर्पूरं निष्ठुरं मिष्टं सुमठं सूक्ष्मरन्ध्रकम् ॥ ३.४० ॥ (निस्तुषं) (सूक्ष्मवस्त्रकम्)
 सिद्धान्तश्रवणं नित्यं वैराज्यगृहसेवनम् ।
 नामसङ्कीर्तनं विषणोः सुनादश्रवणं परम् ॥ ३.४१ ॥ (सुसादश्रवणो)
 धृतिः क्षमा तपः शौचं क्षीर्मातिर्गुरुसेवनम् ।
 सदैतानि परं योगी नियमानि समाचरेत् ॥ ३.४२ ॥ (सदैतांश्च) (नियमांश्च)
 अनिलेऽर्कप्रवेशे य भोक्तव्यं योगिभिः सदा ।
 वायौ प्रविष्टे शशिनो शयनं साधकोत्तमैः ॥ ३.४३ ॥
 सद्यो भुक्तेऽपि क्षुधिते नाभ्यासः क्रियते बुधैः ।
 अभ्यासकाले प्रथमं कुर्यात्क्षीराज्यभोजनम् ॥ ३.४४ ॥
 ततोऽभ्यासे स्थिरीभूते न तादृङ्नियमग्रहः ।
 अभ्यासिना विभोक्तव्यं स्तोत्रं स्तोत्रमनेकधा ॥ ३.४५ ॥
 पूर्वोक्तकाले कुर्यात्तु कुम्भकान्प्रतिवासरे ।
 ततो यथेष्टा शक्तिः स्याद्योगिनो वायुधारणे ॥ ३.४६ ॥

यथेष्टं धारणाद्वायोः कुम्भकः सिध्यति ध्रुवम् ।
 केवले कुम्भके सिद्धे किं न स्याद्विड योगिनः ॥ ३.४७ ॥
 स्वेदः सञ्जायते दृढे योगिनः प्रथमोद्यमे ॥ ३.४८ ॥
 यदा सञ्जायते स्वेदो मर्दनं कारयेत्सुधीः ।
 अन्यथा विग्रहे धातुर्नष्टो भवति योगिनः ॥ ३.४९ ॥
 द्वितीये हि भवेत्कम्पो दार्दुरी मध्यमे मतः । (मता)
 ततोऽधिकतराभ्यासाद्गनेय्यरसाधकः ॥ ३.५० ॥
 योगी पद्मासनस्थोऽपि भुवमुत्सृज्य वर्तते ।
 वायुसिद्धिस्तदा ज्ञेया संसारध्वान्तनाशिनी ॥ ३.५१ ॥
 तावत्कालं प्रकुर्वीत योगोक्तनियमग्रहम् ।
 अल्पनिद्रा पुरीषं य स्तोत्रं मूत्रं य जायते ॥ ३.५२ ॥
 अरोगित्वमदीनत्वं योगिनस्तत्त्वदर्शिनः ।
 स्वेदो लाला इमिश्रैव सर्वथैव न जायते ॥ ३.५३ ॥
 कृत्पित्तानिलाश्चैव साधकस्य क्लेवरे ।
 तस्मिन्काले साधकस्य भोजयेष्वनियमग्रहः ॥ ३.५४ ॥
 अत्यल्पं बलुधा भुक्त्वा योगी न व्यथते हि सः ।
 अथाभ्यासवशाद्योगी भूयरी सिद्धिमाप्नुयात् ।
 यथा दूर्दृशन्तूनां गतिः स्यात्पाणिताऽनात् ॥ ३.५५ ॥
 सन्त्यत्र बलवो विघ्ना दारुणा दुर्निवारणाः ।
 तथापि साधयेद्योगी प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ ३.५६ ॥
 ततो रहस्युपाविष्टः साधकः संयतेन्द्रियः ।
 प्रणवं प्रजपेद्दीर्घं विघ्नानां नाशहेतवे ॥ ३.५७ ॥
 पूर्वाङ्गितानि कर्माणि प्राणायामेन निश्चितम् ।
 नाशयेत्साधको धीमानिडलोकोद्भवानि य ॥ ३.५८ ॥
 पूर्वाङ्गितानि पापानि पुण्यानि विविधानि य ।
 नाशयेत्सोऽशप्राणायामेन योगि पुङ्गवः ॥ ३.५९ ॥
 पापतूलययानाडो प्रलयेत्प्रलययाग्निना । (प्रदृढेत्प्रलययाग्निना)
 ततः पापविनिर्मुक्तः पश्चात्पुण्यानि नाशयेत् ॥ ३.६० ॥

प्राणायामेन योगीन्द्रो लब्ध्वैश्वर्याष्टकानि वै ।
 पापपुण्योद्यधिं तीर्त्वा त्रैलोक्यचरतामियात् ॥ ३.६१ ॥
 ततोऽभ्यासकमेणैव घटिकात्रितयं भवेत् ।
 येन स्यात्सकलासिद्धिर्योगिनः स्वेप्सिता ध्रुवम् ॥ ३.६२ ॥
 वाङ्मिथिः कामचारित्वं दूरदृष्टिस्तथैव य ।
 दूरश्रुतिः सूक्ष्मदृष्टिः परकायप्रवेशनम् ॥ ३.६३ ॥
 विष्णुत्रलेपने स्वर्णमदृश्यकराणं तथा ।
 भवन्त्येतानि सर्वाणि भेद्यत्वं य योगिनाम् ॥ ३.६४ ॥
 यदा भवेद्धटावस्था पवनाभ्यासने परा ।
 तदा संसारचक्रेऽस्मिन्नास्ति यत्र साधयेत् ॥ ३.६५ ॥ (सधारयेत्)
 प्राणायामनादभिन्दुं श्रुवात्मपरमात्मनः ।
 (प्राणायामनादभिन्दुं श्रुवात्मपरमात्मनोः)
 मिलित्वा घटते यस्मात्तस्माद्गै घट उच्यते ॥ ३.६६ ॥
 याममात्रं यदा धर्तुं समर्थः स्यात्तदाद्भुतः ।
 प्रत्याहारस्तदैव स्यान्नान्तरा भवति ध्रुवम् ॥ ३.६७ ॥
 यं यं ज्ञानाति योगीन्द्रस्तं तमात्मेति भावयेत् ।
 वैशिन्द्रियैर्यद्विधानस्तद्विन्द्रियजयो भवेत् ॥ ३.६८ ॥
 याममात्रं यदा पूर्णं भवेदभ्यासयोगतः ।
 अेकवारं प्रदुर्वीत तदा योगी य कुम्भकम् ॥ ३.६९ ॥ (प्रदुर्वीत)
 दण्डाष्टकं यदा वायुर्निश्चलो योगिनो भवेत् ।
 स्वसामर्थ्यात्तदाऽगुष्ठे तिष्ठेद्वातुलवत्सुधीः ॥ ३.७० ॥
 ततः परिशयावस्था योगिनोऽभ्यासतो भवेत् ।
 यदा वायुश्चन्द्रसूर्यं त्यक्त्वा तिष्ठति निश्चलम् ।
 वायुः परिशितो वायुः सुषुम्णा व्योम्नि सञ्चरेत् ॥ ३.७१ ॥ (सुषुम्णा)
 क्रियाशक्तिं गृहीत्वैव यकान्भित्त्वा सुनिश्चितम् ॥ ३.७२ ॥
 यदा परिशयावस्था भवेदभ्यासयोगतः ।
 त्रिकूटं कर्मणां योगी तदा पश्यति निश्चितम् ॥ ३.७३ ॥

ततश्च कर्मकूटानि प्रणवेन विनाशयेत् ।
 स योगी कर्मभोगाय कायव्यूहं समाचरेत् ॥ ३.७४ ॥
 अस्मिन्काले मलायोगी पञ्चधा धारणां चरेत् ।
 येन भूराटिसिद्धिः स्यात्ततो भूतभयापला ॥ ३.७५ ॥
 आधारे घटिकाः पञ्च लिङ्गस्थाने तथैव च ।
 तदूर्ध्वं घटिकाः पञ्च नाभिलुम्बक्ये तथा ॥ ३.७६ ॥
 भ्रूमध्योर्ध्वं तथा पञ्च घटिका धारयेत्सुधीः ।
 तथा भूराटिना नष्टो योगीन्द्रो न भवेत्फलु ॥ ३.७७ ॥
 मेधावी सर्वभूतानां धारणां यः समभ्यसेत् ।
 शतब्रह्मभूतेनापि मृत्युस्तस्य न विद्यते ॥ ३.७८ ॥
 ततोऽभ्यासकमेणैव निष्पत्तिर्योगिनो भवेत् ।
 अनाटिकर्मभीजानि येन तीर्त्वाऽमृतं पिबेत् ॥ ३.७९ ॥
 यदा निष्पत्तिर्भवति समाधेः स्वेनकर्मणा ।
 शुवन्मुक्तस्य शान्तस्य भवेद्धीरस्य योगिनः ॥ ३.८० ॥
 यदा निष्पत्तिसम्पन्नः समाधिः स्वेच्छया भवेत् ॥ ३.८१ ॥
 गृहीत्वा येतनां वायुः क्रियाशक्तिं च वेगवान् ।
 सर्वान्यकान्विजित्वा च ज्ञानशक्तौ विलीयते ॥ ३.८२ ॥ (सर्वाश्चकान्विजित्वा)
 धृष्टान्नीं क्लेशलान्चर्यं वक्तव्यं वायुसाधनम् ।
 येन संसारचक्रेऽस्मिन् रोगलानिर्भवेद्द्रुवम् ॥ ३.८३ ॥ (संसारचक्रेऽस्मिन्)
 रसनं तालुमूले यः स्थापयित्वा विचक्षणः ।
 पिबेत्प्राणानिलं तस्य रोगाणां सङ्क्षयो भवेत् ॥ ३.८४ ॥
 काक्यञ्चवा पिबेद्वायुं शीतलं चो विचक्षणः ।
 प्राणानिर्वाणविधानज्ञः स भवेन्मुक्तिभाजनः ॥ ३.८५ ॥
 सरसं यः पिबेद्वायुं प्रत्यहं विधिना सुधीः ।
 नश्यन्ति योगिनस्तस्य श्रमदाहजराभयाः ॥ ३.८६ ॥
 रसनामूर्ध्वगां कृत्वा यश्चन्द्रे सलिलं पिबेत् ।
 मासमात्रेण योगीन्द्रो मृत्युञ्जयति निश्चितम् ॥ ३.८७ ॥

राजदन्तबिलं गाढं सम्पीड्य विधिना पिबेत् ।
 ध्यात्वा कुण्डलिनीं देवीं षण्मासेन कविर्भवेत् ॥ ३.८८ ॥
 काकयञ्चवा पिबेद्भ्रायुं सन्ध्ययोरुभयोरपि ।
 कुण्डलिन्या मुषे ध्यात्वा क्षयरोगस्य शान्तये ॥ ३.८९ ॥
 अर्द्धनिशं पिबेद्योगी काकयञ्चवा विद्यक्षाणः ।
 पिबेत्प्राणानिलं तस्य रोगाणां सङ्क्षयो भवेत् । (रोगानां)
 दूरश्रुतिर्दूरदृष्टिस्तथा स्याद्दर्शनं भवतु ॥ ३.९० ॥
 दन्तैर्दन्तासमापीड्य पिबेद्भ्रायुं शनैः शनैः । (दन्तेदन्तासमापीड्य)
 उर्ध्वजिह्वः सुमेधावी मृत्युञ्जयति सोऽथिरात् ॥ ३.९१ ॥ (मृत्युं जयति सोऽथिरात्)
 षण्मासमात्रमभ्यासं यः करोति दिने दिने ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो रोगान्नाशयते हि सः ॥ ३.९२ ॥
 संवत्सरकृताभ्यासान्मृत्युञ्जयति जयति निश्चितम् ।
 (संवत्सरकृताभ्यासाद्भैरवो भवति ध्रुवम् ।)
 तस्मादतिप्रयत्नेन साधयेद्योगसाधकः ॥ ३.९३ ॥
 वर्षत्रयकृताभ्यासाद्भैरवो भवति ध्रुवम् ।
 अशिमादिगुणान्वध्वा जितभूतगणः स्वयम् ॥ ३.९४ ॥
 रसनामूर्ध्वगां कृत्वा क्षणार्धं यदितिष्ठति । (रसनामूर्ध्वगां)
 क्षणेन मुञ्चते योगी व्याधिर्मृत्युञ्जरादिभिः ॥ ३.९५ ॥
 रसनां प्राणसंयुक्तां पीड्यमानां विशिन्तयेत् ।
 न तस्य जायते मृत्युः सत्यं सत्यं मयोदितम् ॥ ३.९६ ॥
 अेषमभ्यासयोगेन कामदेवो द्वितीयकः ।
 न क्षुधा न तृषा निद्रा नैव मूर्च्छा प्रजायते ॥ ३.९७ ॥
 अनेनैव विधानेन योगीन्द्रोऽवनिमण्डले ।
 भवेत्स्वच्छन्द्यारी च सर्वापत्परिवर्जितः ॥ ३.९८ ॥
 न तस्य पुनरावृत्तिर्भोदते ससुरैरपि ।
 पुण्यपापैर्न लिप्येत अेतदाथरेण सः ॥ ३.९९ ॥ (अेतदाक्षरणेन)
 यतुरशीत्यासनानि सन्ति नानाविधानि च ।
 तेभ्यश्चतुष्पदाद्य मयोक्तानि भ्रवीभ्यडम् ।

सिद्धासनं ततः पद्मासनञ्चोत्तं च स्वस्तिकम् ॥ ३.१०० ॥

सिद्धासनकथनम् ।

योनिं सम्पीड्य यत्नेन पादमूलेन साधकः ।

मेढ्रोपरि पादमूलं विन्यसेद्योगवित्सादा ॥ ३.१०१ ॥

उर्ध्वं निरीक्ष्य भ्रूमध्यं निश्चलः संयतेन्द्रियः ।

विशेषोऽवक्कायश्च रजस्युद्वेगवर्जितः ॥ ३.१०२ ॥

येतत्सिद्धासनं ज्ञेयं सिद्धानां सिद्धिदायकम् ।

येनाभ्यासवशाच्छीघ्रं योगनिष्पत्तिमाप्नुयात् ॥ ३.१०३ ॥

सिद्धासनं सदासेव्यं पवनाभ्यासिना परम् ।

येन संसारमुत्सृज्य लभते परमां गतिम् ॥ ३.१०४ ॥

नातः परतरं गुह्यमासनं विद्यते भुवि ।

येनानुष्ठानमात्रेण योगी पापाद्धिमुच्यते ॥ ३.१०५ ॥

पद्मासनकथनम् ।

उत्तानौ चरणौ कृत्वा उरुसंस्थौ प्रयत्नतः ।

उरुमध्ये तथोत्तानौ पाणी कृत्वा तु तादृशौ ॥ ३.१०६ ॥

नासाग्रे विन्यसेद्दृष्टिं दन्तमूलञ्च जिह्वा ।

उत्तोल्य त्रिभुजं वक्ष उल्थाप्य पवनं शनैः ॥ ३.१०७ ॥

यथाशक्त्या समाकृष्य पूरयेद्दुदरं शनैः ।

यथा शक्त्यैव पश्चात्तु रेथयेदविरोधतः ॥ ३.१०८ ॥

छदं पद्मासनं प्रोक्तं सर्वव्याधिविनाशनम् ।

दुर्लभं येन केनापि धीमता लभ्यते परम् ॥ ३.१०९ ॥

अनुष्ठाने कृते प्राणः समश्चलति तत्क्षणात् ।

भवेदभ्यासने सम्यक्साधकस्य न संशयः ॥ ३.११० ॥

पद्मासने स्थितो योगी प्राणापानविधानतः ।

पूरयेत्स विमुक्तः स्यात्सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ ३.१११ ॥

उग्रासनकथनम् ।

प्रसार्य चरणाद्ध्रुवं परस्परमसंयुतम् ।

स्वपाणिभ्यां दृढं धृत्वा ज्ञानूपरि शिरोन्यसेत् ॥ ३.११२ ॥

आसनोग्रमिदं प्रोक्तं भवेदनिलदीपनम् ।
 देहावसानदरणं पश्चिमोत्तानसंज्ञकम् ॥ ३.११३ ॥
 य एतदासनं श्रेष्ठं प्रत्यहं साधयेत्सुधीः ।
 वायुः पश्चिममार्गोऽण तस्य सञ्चरति ध्रुवम् ॥ ३.११४ ॥
 एतदभ्यासशीलानां सर्वसिद्धिः प्रजायते ।
 तस्माद्योगी प्रयत्नेन साधयेत्सिद्धमात्मनः ॥ ३.११५ ॥
 गोपनीयं प्रयत्नेन न देयं यस्य कस्यचित् ।
 येन शीघ्रं मरुत्सिद्धिर्भवेद्भ्रुवौघनाशिनी ॥ ३.११६ ॥

स्वस्तिकासनकथनम् ।

जानूर्वास्तरन्तरे सम्यग्धृत्वा पादतले उभे ।
 समकायः सुभासीनः स्वस्तिकं तत्प्रयक्षते ॥ ३.११७ ॥
 अनेन विधिना योगी मारुतं साधयेत्सुधीः ।
 देहे न क्वमते व्याधिस्तस्य वायुश्च सिद्ध्यति ॥ ३.११८ ॥
 सुभासनमिदं प्रोक्तं सर्वदुःखप्रणाशनम् ।
 स्वस्तिकं योगिभिर्गोप्यं स्वस्तीकरणमुत्तमम् ॥ ३.११९ ॥
 एति श्रीशिवसंछितायां उरगौरीसंवादे योगशास्त्रे
 योगाभ्यासतत्त्वकथनं नाम तृतीयपटलः समाप्तः । ३ ।

चतुर्थपटलः

अथ मुद्राकथनम् ।

आदौ पूरक योगेन स्वाधारे पूरयेन्मनः ।
 गुदमेढ्वरन्तरे योनिस्तामाकुञ्च्य प्रवर्तते ॥ ४.१ ॥

योनिमुद्राकथनम् ।

ब्रह्मयोनिगतं ध्यात्वा कामं कन्दुकसन्निभम् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाशं चन्द्रकोटिसुशीतलम् ॥ ४.२ ॥
 तस्योर्ध्वं तु शिष्वासूक्ष्मा चिद्रूपा परमाकला ।
 तथा सञ्चितमात्मानमेकीभूतं विचिन्तयेत् ॥ ४.३ ॥
 गच्छति ब्रह्ममार्गोऽण लिङ्गत्रयकमेण वै ।

सूर्यकोटिप्रतीकाशं यन्द्रकोटिसुशीतलम् ॥ ४.४ ॥

अमृतं तद्धि स्वर्गस्थं परमानन्दलक्षणम् ।

श्वेतरक्तं तेजसाढ्यं सुधाधाराप्रवर्षिणम् ।

पीत्वा कुलामृतं दिव्यं पुनरेव विशेत्कुलम् ॥ ४.५ ॥

पुनरेव कुलं गच्छेन्मात्रायोगेन नान्यथा ।

सा य प्राणसमाभ्याता ऽयस्मिंस्तन्त्रे मयोदिता ॥ ४.६ ॥

पुनः प्रवीयते तस्यां कालाञ्ज्यादिशिवात्मकम् ।

योनिमुद्रा परा ऽप्येषा बन्धस्तस्याः प्रकीर्तिताः ॥ ४.७ ॥

तस्यास्तु बन्धामन्त्रेण तन्नास्ति यत्र साधयेत् ॥ ४.८ ॥

छिन्नरुपास्तु ये मन्त्राः कीलिताः स्तम्भिताश्च ये ।

द्वयामन्त्राः शिरोडीना मलिनास्तु तिरस्कृताः ॥ ४.९ ॥

मन्दा बालास्तथा वृद्धाः प्रौढा यौवनगर्विताः ।

भेदिनो भ्रमसंयुक्ताः समाहं मूर्च्छिताश्चये ॥ ४.१० ॥

अरिपक्षे स्थिता ये य निर्वीर्याः सत्त्ववर्जिताः ।

तथा सत्त्वेन डीनाश्च ञ्जिताः शतधाकृताः ॥ ४.११ ॥

विधानेन य संयुक्तः प्रभवन्त्यचिरेण तु । (विधानेन य संयुक्ताः)

सिद्धिमोक्षप्रदाः सर्वे गुरुणा विनियोजिताः ॥ ४.१२ ॥

यद्युच्यते योगी मन्त्ररूपं शुभाशुभम् ।

तत्सिद्धिं समवाप्नोति योनिमुद्रानिबन्धनात् ॥ ४.१३ ॥

दीक्षयित्वा विधानेन अबिषिञ्च्य सलस्रधा ।

ततो मन्त्राधिकारार्थमेषा मुद्रा प्रकीर्तिता ॥ ४.१४ ॥

ब्रह्मलत्यासलस्राणि त्रैलोक्यमपि धातयेत् ।

नासौ विध्यति पापेन योनिमुद्रानिबन्धनात् ॥ ४.१५ ॥

गुरुडा य सुरापी य स्तेयी य गुरुतल्पगः ।

अतैः पापैर्न बध्येत योनिमुद्रानिबन्धनात् ॥ ४.१६ ॥

तस्मादभ्यासनं नित्यं कर्तव्यं मोक्षकाङ्क्षिभिः ।

अभ्यासाज्जायते सिद्धिरभ्यासान्मोक्षमाप्नुयात् ॥ ४.१७ ॥

संविदं लभतेऽभ्यासाद्योगोभ्यासात्प्रवर्तते ।
 मुद्राणां सिद्धिरभ्यासादभ्यासाद्वायुसाधनम् ॥ ४.१८ ॥
 कालवञ्चनमभ्यासात्तथा मृत्युञ्जयो भवेत् ।
 वाङ्मिच्छिः कामचारित्वं भवेदभ्यासयोगतः ॥ ४.१९ ॥
 योनिमुद्रा परं गोप्या न देया यस्य कस्यचित् ।
 सर्वथा नैव दातव्या प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ ४.२० ॥
 अधुना कथयिष्यामि योगसिद्धिकरं परम् ।
 गोपनीयं सुसिद्धानां योगं परमदुर्लभम् ॥ ४.२१ ॥
 सुभा गुरुप्रसादेन यदा जागर्ति कुण्डली ।
 तदा सर्वाणि पद्मानि भिद्यन्ते ग्रन्थयोपि य ॥ ४.२२ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रबोधयितुमीश्वरीम् ।
 ब्रह्मरन्ध्रमुपे सुमां मुद्राभ्यासं समाचरेत् ॥ ४.२३ ॥
 मडामुद्रा मडाबन्धो मडावेधश्च ज्ञेयरी ।
 जालन्धरो मूलबन्धो विपरीतकृतिस्तथा ॥ ४.२४ ॥
 उडुानं शैव वज्रोणी दशमे शक्तियालनम् ।
 छंदं छि मुद्रादशकं मुद्राणामुत्तमोत्तमम् ॥ ४.२५ ॥
 मडामुद्राकथनम् ।
 मडामुद्रां प्रवक्ष्यामि तन्त्रेऽस्मिन्मभवल्लभे ।
 यां प्राथ्य सिद्धाः सिद्धिं च कपिलाद्याः पुरागताः ॥ ४.२६ ॥
 अपसव्येन सम्पीड्य पादमूलेन सादरम् ।
 गुडुपदेशतो योनिं गुदमेद्धान्तरालगाम् ॥ ४.२७ ॥
 सव्यं प्रसारितं पादं धृत्वा पाण्डियुगेन वै । (प्रसारित पाद)
 नवद्वाराणि संयम्य त्रिभुक्तं हृदयोपरि ॥ ४.२८ ॥
 चित्तं चित्तपथे दत्त्वा प्रभवेद्वायुसाधनम् ।
 मडामुद्राभवेदेषा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ४.२९ ॥
 वामाङ्गेन समभ्यस्य दक्षाङ्गेनाभ्यसेत् पुनः ।
 प्राणायामं समं कृत्वा योगी नियतमानसः ॥ ४.३० ॥
 अनेन विधिना योगी मन्द्भाग्योऽपि सिध्यति ।

सर्वासामेव नाडीनां यालनं बिन्दुमारणम् ॥ ४.३१ ॥

शुवनन्तु कषायस्य पातकानां विनाशनम् ।

कुण्डालीतापनं वायोर्ब्रह्मरन्ध्रप्रवेशनम् ॥ ४.३२ ॥

सर्वरोगोपशमनं जठराग्निविवर्धनम् ।

वपुषा कान्तिममलां जराभृत्युविनाशनम् ॥ ४.३३ ॥

वाञ्छितार्थकूलं सौम्यमिन्द्रियाणाञ्च मारणम् ।

अेतद्दुक्तानि सर्वाणि योगारूढस्य योगिनः ।

भवेदव्यासतोऽवश्यं नात्र कार्या विचारणा ॥ ४.३४ ॥

गोपनीया प्रयत्नेन मुद्ग्रेयं सुरपूजिते ।

यान्तु प्राप्य भवाम्भोधेः पारं गच्छन्ति योगिनः ॥ ४.३५ ॥

मुद्रा कामदुष्टा ह्येषा साधकानां भयोद्विता ।

गुमाचारेण कर्तव्या न देया यस्य कस्यचित् ॥ ४.३६ ॥

मलाबन्धकथनम् ।

ततः प्रसारितः पादो विन्यस्य तमुरुपरि ॥ ४.३७ ॥

गुदयोनिं समाकुञ्च्य कृत्वा थापानमूर्ध्वगम् ।

योजयित्वा समानेन कृत्वा प्राणमधोमुष्णम् ॥ ४.३८ ॥

बन्धयेद्दूर्ध्वगत्यर्थं प्राणापानेन यः सुधीः ।

कथितोऽयं मलाबन्धः सिद्धिमार्गप्रदायकः ॥ ४.३९ ॥

नाडीजालाद्रसव्यूहो मूर्धानं याति योगिनः ।

उभाभ्यां साधयेत्पृथ्वाभेदैकं सुप्रयत्नतः ॥ ४.४० ॥

भवेदव्यासतो वायुः सुषुम्णामध्यसङ्गतः ।

अनेन वपुषः पुष्टिर्दृढबन्धोऽस्थिपञ्जरे ॥ ४.४१ ॥

सम्पूर्णोऽदृष्टयो योगी भवत्येतानि योगिनः ।

बन्धेनानेन योगीन्द्रः साधयेत्सर्वमीप्सितम् ॥ ४.४२ ॥

मलावेधकथनम् ।

अपानप्राणयोरैक्यं कृत्वा त्रिभुवनेश्चरि ।

मलावेधस्थितो योगी कुक्षिमापूर्य वायुना ।

स्फुर्यौ सन्ताऽयेद्धीमान्बन्धोऽयं कीर्तितो मया ॥ ४.४३ ॥

वेधेनानेन संविध्य वायुना योगिपुङ्गवः ।
 ग्रन्थिं सुषुम्भामार्गोणं ब्रह्मग्रन्थिं भिनत्त्यसौ ॥ ४.४४ ॥
 यः करोति सदाभ्यासं मलावेधं सुगोपितम् ।
 वायुसिद्धिर्भवेत्तस्य जरामरणानाशिनी ॥ ४.४५ ॥
 यङ्कमधे स्थिता देवाः कम्पन्ति वायुताडनात् ।
 कुण्डल्यपि मलामाया कैलासे सा विलीयते ॥ ४.४६ ॥
 मलामुद्रामलाबन्धौ निष्कूलौ वेधवर्जितौ । (निष्कूलो)
 तस्माद्योगी प्रयत्नेन करोति त्रितयं कमात् ॥ ४.४७ ॥
 अतत्रयं प्रयत्नेन यतुर्वारं करोति यः ।
 षण्मासाभ्यन्तरं मृत्युञ्जयत्येव न संशयः ॥ ४.४८ ॥
 अतत्रयस्य मालात्म्यं सिद्धो जनाति नेतरः ।
 यजृष्णात्वा साधकाः सर्वे सिद्धिं सम्यग्वलन्ति वै ॥ ४.४९ ॥
 गोपनीया प्रयत्नेन साधकैः सिद्धिमीप्सुभिः ।
 अन्यथा य न सिद्धिः स्यान्मुद्राणामेष निश्चयः ॥ ४.५० ॥
 भेयरीमुद्राडथनम् ।
 भ्रुवोरन्तर्गतां दृष्टिं विधाय सुदृढां सुधीः ॥ ४.५१ ॥ (सुदृढा)
 उपविश्यासने वज्रे नानोपद्रववर्जितः ।
 लम्बिकोर्ध्वं स्थिते गर्ते रसनां विपरीतगाम् ॥ ४.५२ ॥
 संयोजयेत्प्रयत्नेन सुधाकूपे विद्यक्षाणः ।
 मुद्गैषा भेयरी प्रोक्ता भक्तानामनुरोधतः ॥ ४.५३ ॥
 सिद्धीनां जननी ल्येषा मम प्राणाधिदप्रिया ।
 निरन्तरकृताभ्यासात्पीयूषं प्रत्यहं पिबेत् ।
 तेन विग्रहसिद्धिः स्यान्मृत्युमातङ्गकेसरी ॥ ४.५४ ॥
 अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
 भेयरी यस्य शुद्धा तु स शुद्धो नात्र संशयः ॥ ४.५५ ॥
 क्षणार्धं कुरुते यस्तु तीर्त्वा पापमहार्णवम् ।
 दिव्यभोगान्भुक्त्वा य सत्सुखे स प्रजायते ॥ ४.५६ ॥
 मुद्गैषा भेयरी यस्तु स्वस्थचित्तो ह्यतन्द्रितः ।

शतब्रह्मगतेनापि क्षणार्धं मन्यते छि सः ॥ ४.५७ ॥

गुडुपदेशतो मुद्रां यो वेत्ति भेयरीमिमाम् ।

नानापापरतो धीमान् स याति परमां गतिम् ॥ ४.५८ ॥

सा प्राणसदृशी मुद्रा यस्मिन्स्मिन्न दीयते । (यस्मै कस्मै न)

प्रस्थाद्यते प्रयत्नेन मुद्रेयं सुरपूजिते ॥ ४.५९ ॥

जालन्धरबन्धकथनम् ।

बद्धागलशिराजालं दृष्टये शिबुङ् न्यसेत् ।

बन्धोजालन्धरः प्रोक्तो देवानामपि दुर्लभः ॥ ४.६० ॥

नाभिस्थवह्निर्जन्तूनां सडस्रकमलव्युतम् ।

पिबेत्पीयूषविस्तारं तदर्थं बन्धयेद्विमम् ॥ ४.६१ ॥

बन्धेनानेन पीयूषं स्वयं पिबति बुद्धिमान् ।

अमरत्वञ्च सम्प्राप्य मोदते भुवनत्रये ॥ ४.६२ ॥

जालन्धरो बन्ध शेष सिद्धानां सिद्धिदायकः ।

अभ्यासः क्रियते नित्यं योगिना सिद्धिमिच्छता ॥ ४.६३ ॥

मूलबन्धकथनम् ।

पादमूलेन सम्पीड्य गुडमार्गेषु यन्त्रितम् ॥ ४.६४ ॥

बलादपानमाकृष्य क्कमादूर्ध्वं सुचारयेत् ।

कल्पितोऽयं मूलबन्धो जराभरणनाशनः ॥ ४.६५ ॥

अपानप्राणयोरैक्यं प्रकरोत्यधिकल्पितम् ।

बन्धेनानेन सुतरां योनिमुद्रा प्रसिद्ध्यति ॥ ४.६६ ॥

सिद्धायां योनिमुद्रायां किं न सिद्ध्यति भूतले ।

बन्धस्यास्य प्रसादेन गगने विजितानिलः ।

पद्मासने स्थितो योगी भुवमुत्सृज्य वर्तते ॥ ४.६७ ॥

सुगुप्ते निर्जने देशे बन्धमेनं समभ्यसेत् ।

संसारसागरं तर्तुं यदीच्छेद्योगि पुङ्गवः ॥ ४.६८ ॥

विपरीतकरणीमुद्राकथनम् ।

भूतले स्वशिरोदत्त्वा भे नयेच्चरणद्वयम् ।

विपरीतकृतिश्चैषा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ४.६९ ॥

अेतधः कुरुते नित्यमभ्यासं याममात्रतः ।
मृत्युञ्जयति स योगी प्रलयेनापि सीदति ॥ ४.७० ॥ (योगीशः)

कुरुतेऽमृतपानं यः सिद्धानां समतामियात् ।
स सेव्यः सर्वलोकानां बन्धमेनं करोति यः ॥ ४.७१ ॥

उडुयानबन्धकथनम् ।

नाभेरुर्ध्वमधश्चापि तानं पश्चिममाचरेत् ।
उडुयानबन्ध अेष स्यात्सर्वदुःखौघनाशनः ॥ ४.७२ ॥

उदरे पश्चिमं तानं नाभेरुर्ध्वं तु कारयेत् ।
उडुयानाप्योऽत्र बन्धोऽयं मृत्युमातङ्गकेसरी ॥ ४.७३ ॥

नित्यं यः कुरुते योगी यतुर्वारं दिने दिने ।
तस्य नाभेस्तु शुद्धिः स्याद्यैन सिद्धो भवेन्मरुत् ॥ ४.७४ ॥ (नाभेस्सुशुद्धिः साद्यैन)

षण्मासमभ्यसन्योगी मृत्युञ्जयति निश्चितम् ।
तस्योदराग्निर्ज्वलति रसवृद्धिः प्रजायते ॥ ४.७५ ॥

अनेन सुतरां सिद्धिर्विग्रहस्य प्रजायते ।
रोगाणां सङ्ख्यश्चापि योगिनो भवति ध्रुवम् ॥ ४.७६ ॥

गुरोर्लब्ध्वा प्रयत्नेन साधयेत्तु विद्यक्षाणः ।
निर्जने सुस्थिते देशे बन्धं परमदुर्लभम् ॥ ४.७७ ॥

वज्रोलीमुद्राकथनम् ।

वज्रोलीं कथयिष्यामि संसारध्वान्तनाशिनीम् ।
स्वेभक्तेभ्यः समासेन गुड्याद्गुड्यतमामपि ॥ ४.७८ ॥

स्वेच्छया वर्तमानोऽपि योगोक्तनियमैर्विना ।
मुक्तो भवति गार्हस्थो वज्रोत्यभ्यसयोगतः ॥ ४.७९ ॥

वज्रोत्यभ्यासयोगोऽयं भोगे युक्तेऽपि मुक्तिदः ।
तस्मादतिप्रयत्नेन कर्तव्यो योगिभिः सदा ॥ ४.८० ॥

आदौ रजः स्त्रियो योन्याः यत्नेन विधिवत्सुधीः ।
आकुञ्च्य लिङ्गनालेन स्वशरीरे प्रवेशयेत् ॥ ४.८१ ॥

स्वकं बिन्दुश्च सम्बन्ध्य लिङ्गयालनमाचरेत् ।
दैवाभ्यलति येदूर्ध्वं निबद्धो योनिमुद्रया ॥ ४.८२ ॥

वाममार्गेऽपि तद्विन्दुं नीत्वा लिङ्गं निवारयेत् ।
 क्षणमात्रं यो नितो यः पुमांश्चालनमाचरेत् ॥ ४.८३ ॥
 गुडुपदेशतो योगी लुंडुङ्कुरेण यो नितः ।
 अपानवायुमाकुञ्चय बलादाकृष्य तद्रजः ॥ ४.८४ ॥
 अनेन विधिना योगी क्षिप्रं योगस्य सिद्ध्ये ।
 भव्यभुङ्कुरुते योगी गुरुपादाब्जपूजकः ॥ ४.८५ ॥
 बिन्दुर्विधुमयो ज्ञेयो रजः सूर्यमयस्तथा ।
 उभयोर्मेलनं कार्यं स्वशरीरे प्रवेशयेत् ॥ ४.८६ ॥
 अहं बिन्दू रजः शक्तिरुभयोर्मेलनं यदा ।
 योगिनां साधनावस्था भवेद्विष्यं वपुस्तदा ॥ ४.८७ ॥
 मरणं बिन्दुपातेन श्रुवनं बिन्दुधारणे ।
 तस्मादतिप्रयत्नेन कुरुते बिन्दुधारणम् ॥ ४.८८ ॥
 जायते म्रियते लोके बिन्दुना नात्र संशयः ।
 अतश्च ज्ञात्वा सदा योगी बिन्दुधारणमाचरेत् ॥ ४.८९ ॥
 सिद्धे बिन्दौ मलयत्ने किं न सिध्यति भूतले ।
 यस्य प्रसादान्महिमा ममाप्येतादृशो भवेत् ॥ ४.९० ॥
 बिन्दुः करोति सर्वेषां सुभं दुःखञ्च संस्थितः ।
 संसारिणां विमूढानां जराभरणशालिनाम् ॥ ४.९१ ॥
 अयं यः शाङ्करो योगो योगिनामुत्तमोत्तमः ॥ ४.९२ ॥
 अब्यासात्सिद्धिमाप्नोति भोगयुक्तोऽपि मानवः ।
 सकलः साधितार्थोऽपि सिद्धो भवति भूतले ॥ ४.९३ ॥
 भुक्त्वा भोगानशेषान् वै योगेनानेन निश्चितम् ।
 अनेन सकला सिद्धिर्योगिनां भवति ध्रुवम् ।
 सुभभोगेन मडता तस्मादेनं समभ्यसेत् ॥ ४.९४ ॥
 सङ्गो ल्यमरोली यः वज्रो ल्या भेदतो भवेत् ।
 येन केन प्रकारेण बिन्दुं योगी प्रधारयेत् ॥ ४.९५ ॥
 दैवाभ्यवति चेद्रेगे मेलनं यन्द्रसूर्ययोः ।
 अमरोलिरियं प्रोक्ता लिङ्गनालेन शोषयेत् ॥ ४.९६ ॥

गतं भिन्दुं स्वकं योगी बन्धयेद्योनिमुद्रया ।
 सखजोलीरियं प्रोक्ता सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ ४.८७ ॥
 संज्ञाभेदाद्भवेद्भेदः कार्यं तुल्यगतिर्यदि ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन साध्यते योगिभिः सदा ॥ ४.८८ ॥
 अयं योगो मया प्रोक्तो भक्तानां स्नेहतः प्रिये ।
 गोपनीयः प्रयत्नेन न दैयो यस्य कस्यचित् ॥ ४.८९ ॥
 अतद्बुध्यतमं गुह्यं न भूतं न भविष्यति ।
 तस्मादेतत्प्रयत्नेन गोपनीयं सदा बुधैः ॥ ४.९० ॥
 स्वमूर्तोत्सर्गकाले यो बलादाकृष्य वायुना ।
 स्तोत्रं स्तोत्रं त्यजेन्मूर्ध्माकृष्य तत्पुनः ॥ ४.९०१ ॥
 गुडुपदिष्टमार्गेषु प्रत्यहं यः समाचरेत् ।
 भिन्दुसिद्धिर्भवेत्तस्य मङ्गासिद्धिप्रदायिका ॥ ४.९०२ ॥
 षण्मासमभ्यसेद्यो वै प्रत्यहं गुरुशिक्षया ।
 शताङ्गनाविभोगेऽपि तस्य भिन्दुर्न नश्यति ॥ ४.९०३ ॥
 सिद्धे भिन्दौ मलायले किं न सिद्ध्यति पार्वति ।
 षशत्वं यत्प्रसादेन ममापि दुर्लभं भवेत् ॥ ४.९०४ ॥
 शक्तियालनमुद्राकथनम् ।
 आघारकमले सुप्तां चालयेत्कुण्डलीं दृढाम् ।
 अपानवायुमारुह्य बलादाकृष्य बुद्धिमान् ।
 शक्तियालनमुद्रैयं सर्वशक्तिप्रदायिनी ॥ ४.९०५ ॥
 शक्तियालनमेवं हि प्रत्यहं यः समाचरेत् ।
 आयुर्वृद्धिर्भवेत्तस्य रोगाणां य विनाशनम् ॥ ४.९०६ ॥
 विहाय निद्रां भुजगी स्वयमूर्ध्वं भवेत्फलम् ।
 तस्मादभ्यासनं कार्यं योगिना सिद्धमिच्छता ॥ ४.९०७ ॥
 यः करोति सदाभ्यासं शक्तियालनमुत्तमम् ।
 येन विग्रहसिद्धिः स्यादणिमादिगुणप्रदा ॥ ४.९०८ ॥
 गुडुपदेशविधिना तस्य मृत्युभयं कुतः ।

मुहूर्तद्रयपर्यन्तं विधिना शक्तिनाशनम् ॥ ४.१०८ ॥

यः करोति प्रयत्नेन तस्य सिद्धिरदूरतः ।

युक्तासनेन कर्तव्यं योगिभिः शक्तियावनम् ॥ ४.११० ॥

अेतत्सुमुद्रादशकं न भूतं न भविष्यति ।

अेकैकाभ्यासने सिद्धिः सिद्धो भवति नान्यथा ॥ ४.१११ ॥

एति श्रीशिवसंछितायां उरगौरीसंवादे योगशास्त्रे

मुद्राकथनं नाम चतुर्थपटलः समाप्तः । ४ ।

पञ्चमपटलः

श्रीदेव्युवाच ।

भ्रूछि मे वाक्यमीशान परमार्थधियं प्रति ।

ये विद्वाः सन्ति लोकानां वद मे प्रिय शङ्कर ॥ ५.१ ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यथा विद्वाः स्थिताः सदा ।

मुक्तिं प्रति नराणाञ्च भोगः परमबन्धनः ॥ ५.२ ॥

भोगरूपयोगविघ्नविद्याकथनम् ।

नारी शय्यासनं वस्त्रं धनमस्य विडम्बनम् ।

ताम्बूलभक्ष्यानानि राज्यैश्वर्यविभूतयः ॥ ५.३ ॥

डैमं शैष्यं तथा ताम्रं सत्त्व्यागुरुधेनवः ।

पाण्डित्यं वेदशास्त्राणि नृत्यं गीतं विभूषणम् ॥ ५.४ ॥

वंशी वीणा मृदङ्गाश्च गण्डेश्चाश्रवाडनम् ।

(दारापत्यानि विषया विद्वा अेते प्रकीर्तिताः ।)

भोगरूपा एमे विद्वा धर्मरूपाणिमाञ्छृणु ॥ ५.५ ॥

धर्मरूपयोगविघ्नकथनम् ।

स्नानं पूजाविधिर्दोमं तथा मोक्षमयी स्थितिः ।

प्रतोपवासनियममौनमिन्द्रियनिग्रहः ॥ ५.६ ॥

धेयो ध्यानं तथा मन्त्रो दानं प्यातिर्दिशासु य ।

वापीकूपतडागादिप्रासादारामकल्पना ॥ ५.७ ॥

यज्ञं चान्द्रायणं कृच्छ्रं तीर्थानि विविधानि च ।
दृश्यन्ते च धमे विद्वा धर्मरूपेण संस्थिताः ॥ प.८ ॥

ज्ञानरूपविद्मकथनम् ।

यत्तु विद्मं भवेज्ज्ञानं कथयामि वरानने ।
गोमुष्पं स्वासनं कृत्वा धौतिप्रक्षालनं च तत् ॥ प.९ ॥

नाडीसञ्चारविज्ञानं प्रत्याहारनिरोधनम् ।
कुक्षिसञ्चालनं क्षिप्रं प्रवेशे शन्द्रियाध्वना ।
नाडीकर्माणि कल्याणि भोजनं श्रूयतां मम ॥ प.१० ॥

नवधातुरसं छिन्धि शुद्धिंकाशताडयेत्पुनः ।
अेककालं समाधिः स्यात्स्विङ्गभूतमिदं शृणु ॥ प.११ ॥

सङ्गमं गच्छ साधूनां सङ्घेयं भज दुर्जनात् ।
प्रवेशनिर्गमे वायोरुलक्षं विलोकयेत् ॥ प.१२ ॥

पिण्डस्थं रूपसंस्थञ्च रूपस्थं रूपवर्जितम् ।
ब्रह्मैतस्मिन्मतावस्था लृट्यञ्च प्रशास्यति ।
एत्येते कथिता विद्वा ज्ञानरूपे व्यवस्थिताः ॥ प.१३ ॥

यतुर्विधयोगकथनम् ।

मन्त्रयोगो लठश्चैव लययोगस्तृतीयकः ।
यतुर्थो राजयोगः स्यात्स द्विधाभाववर्जितः ॥ प.१४ ॥

यतुर्धा साधको ज्ञेयो मृदुमध्याधिमात्रकः ।
अधिमात्रतमः श्रेष्ठो लवाब्धौ लङ्घनक्षमः ॥ प.१५ ॥

मृदुसाधकलक्षणम् ।

मन्दोत्साडी सुसम्मूढो व्याधिस्थो गुरुदूषकः ।
लोभी पापमतिश्चैव बह्वाशी वनिताश्रयः ॥ प.१६ ॥

थपलः कातरो रोगी पराधीनोऽतिनिष्ठुरः ।
मन्दाचारो मन्वीर्यो ज्ञातव्यो मृदुमानवः ॥ प.१७ ॥

द्वादशाब्दे भवेत्सिद्धिरेतस्य यत्नतः परम् ।
मन्त्रयोगाधिकारी स ज्ञातव्यो गुरुणा ध्रुवम् ॥ प.१८ ॥

मध्यमसाधकलक्षणम् ।

समभुद्धिः क्षमायुक्तः पुण्याकाङ्क्षी प्रियंवदः ।
 मध्यस्थः सर्वकार्येषु सामान्यः स्यान्नसंशयः ।
 अतश्चज्ञात्वैव गुरुभिर्दीयते मुक्तिर्तो लयः ॥ प.१९ ॥

अधिमात्रसाधकलक्षणं
 स्थिरबुद्धिर्लये युक्तः स्वाधीनो वीर्यवानपि ।
 मलाशयो ध्यायुक्तः क्षमावान् सत्यवानपि ॥ प.२० ॥

शूरो वयःस्थः श्रद्धावान् गुरुपादाब्जपूजकः ।
 योगाभ्यासरतश्चैव ज्ञातव्यश्चाधिमात्रकः ॥ प.२१ ॥

अेतस्य सिद्धिः षड्वर्षैर्भवेद्भ्यासयोगतः ।
 अेतस्मै दीयते धीरो ङठयोगश्च साङ्गतः ॥ प.२२ ॥

अधिमात्रतमसाधकलक्षणम् ।
 मलावीर्यान्वितोत्साही मनोऽः शौर्यवानपि ।
 शास्त्रज्ञोऽभ्यासशीलश्च निर्मोऽश्च निराकुलः ॥ प.२३ ॥

नवयौवनसम्पन्नो मिताडारी जितेन्द्रियः ।
 निर्भयश्च शुचिर्दक्षो दाता सर्वजनाश्रयः ॥ प.२४ ॥

अधिकारी स्थिरो धीमान् यथेच्छावस्थितः क्षमी ।
 सुशीलो धर्मयारी य गुप्तयेष्टः प्रियंवदः ॥ प.२५ ॥

शास्त्रविश्वाससम्पन्नो देवता गुरुपूजकः ।
 जनसङ्गविरक्तश्च मलाव्याधि विवर्जितः ॥ प.२६ ॥

अधिमात्रतरोज्ञेयः सर्वयोगस्य साधकः । (अधिमात्रप्रतशश्च / अधिमात्रप्रतज्ञाशश्च)
 त्रिभिरसंवत्सरैः सिद्धिरेतस्य नात्र संशयः ।
 सर्वयोगाधिकारी स नात्र कार्या विचारणा ॥ प.२७ ॥

प्रतीकोपासनम् ।
 प्रतीकोपासना कार्या दृष्टादृष्टकलप्रदा ।
 पुनाति दर्शनादत्र नात्र कार्या विचारणा ॥ प.२८ ॥

गाढातपे स्वप्रतिबिम्बितेश्चरं निरीक्ष्य विस्फुरितलोचनद्वयम् ।
 यदा नभः पश्यति स्वप्रतीकं नभोऽङ्गाणे तत्क्षणामेव पश्यति ॥ प.२९ ॥

प्रत्यक्षं पश्यते यो वै स्वप्रतीकं नभोऽङ्गाणे ।

आयुर्वृद्धिर्भवेत्तस्य न मृत्युः स्यात्सदायन ॥ प.३० ॥
 यदा पश्यति सम्पूर्णां स्वप्रतीकं नभोऽङ्गणे ।
 तदा जयं सभायाञ्च युद्धे निर्जित्य सञ्चरेत् ॥ प.३१ ॥ (जयमवाप्नोति वायुं)
 यः करोति सदाभ्यासं यात्मानं विन्दते परम् । (वन्दते)
 पूर्णानन्दैकपुरुषं स्वप्रतीकप्रसादतः ॥ प.३२ ॥
 यात्राकाले विवाले य शुभे कर्मणि सङ्कटे ।
 पापक्षये पुण्यवृद्धौ प्रतीकोपासनञ्चरेत् ॥ प.३३ ॥
 निरन्तरकृताभ्यासादन्तरे पश्यति ध्रुवम् ।
 तदा मुक्तिमवाप्नोति योगी नियतमानसः ॥ प.३४ ॥
 अङ्गुष्ठाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां द्विलोचने ।
 नासारन्त्रे च मध्याभ्यामनाभाभ्यां मुषं दृढम् ॥ प.३५ ॥
 निरुध्य मारुतं योगी यदैव कुरुते भृशम् ।
 तदा तत्क्षणात्मानं ज्योतीरुपं स पश्यति ॥ प.३६ ॥
 तत्तेजो दृश्यते येन क्षणमात्रं निराकुलम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ प.३७ ॥
 निरन्तरकृताभ्यासाद्योगी विगतकल्मषः ।
 सर्वदोषादि विस्मृत्य तदभिन्नः स्वयं गतः ॥ प.३८ ॥
 यः करोति सदाभ्यासं गुप्तायरेण मानवः ।
 स वै ब्रह्मविलीनः स्यात्पापकर्मरतो यदि ॥ प.३९ ॥
 गोपनीयः प्रयत्नेन सद्यः प्रत्ययकारकः ।
 निर्वाणदायको लोके योगोऽयं मम वल्लभः ।
 नादः सञ्जायते तस्य क्रमेणाभ्यासतश्च यः ॥ प.४० ॥ (वै)
 मत्तद्गुणैर्गुणैर्गुणैः सद्यः प्रथमो ध्वनिः ।
 श्रेयमभ्यासतः पश्चात् संसारध्वान्तनाशनम् ।
 घण्टानादसमः पश्चात् ध्वनिर्मेघरवोपमः ॥ प.४१ ॥
 ध्वनौ तस्मिन्मनो दत्त्वा यदा तिष्ठति निर्भरः । (निर्भयः)
 तदा सञ्जायते तस्य लयस्य मम वल्लभे ॥ प.४२ ॥
 तत्र नादो यदा चित्तं रमते योगिनो भृशम् ।

विस्मृत्य सकलं बाह्यं नादेन सह शाम्यति ॥ प.४३ ॥

अेतदभ्यासयोगेन जित्वा सम्यग्गुणान्बद्धुन् ।

सर्वारम्भपरित्यागी विदाकाशे विलीयते ॥ प.४४ ॥

नासनं सिद्धसदृशं न कुम्भसदृशं बलम् ।

न भेयरीसमा मुद्रा न नादसदृशो लयः ॥ प.४५ ॥

षट्पञ्च विवरणम् ।

मूलाधारपद्मनिरुपाण ।

छेदानीं कथयिष्यामि मुक्तस्थानुभवं प्रिये ।

यज्ज्ञात्वा लभते मुक्तिं पापयुक्तोऽपि साधकः ॥ प.४६ ॥

समभ्यर्थ्यैश्वरं सम्यक्कृत्वा य योगमुत्तमम् ।

गृह्णीयात्सुस्थितो भूत्वा गुरुं सन्तोष्य बुद्धिमान् ॥ प.४७ ॥

शुवादि सकलं वस्तु दत्त्वा योगविदं गुरुम् । (वस्तुं)

सन्तोष्यादिप्रयत्नेन योगोऽयं गृह्यते बुधैः ॥ प.४८ ॥

विप्रा-सन्तोष्य मेधावी नानामङ्गलसंयुतः ।

ममालये शुचिर्भूत्वा गृह्णीयाच्छुभात्मकम् ॥ प.४९ ॥

संन्यस्थानेन विधिना प्राक्तनं विग्रहादिकम् ।

भूत्वा दिव्यवपुर्योगी गृह्णीयाद्दक्ष्यमाणकम् ॥ प.५० ॥

पद्मासनस्थितो योगी जनसङ्गविवर्जितः ।

विज्ञाननाडीद्वितयमङ्गुलीभ्यां निरोधयेत् ॥ प.५१ ॥

सिद्धेस्तदाविर्भवति सुभद्रुपी निरञ्जनः ।

तस्मिन्परिश्रमः कार्यो येन सिद्धो भवेत्फलु ॥ प.५२ ॥

यः करोति सदाभ्यासं तस्य सिद्धिर्न दूरतः ।

वायुसिद्धिर्भवेत्तस्य क्मादेव न संशयः ॥ प.५३ ॥ (वायुसिद्धिर्भवेत्तस्य)

सकृद्यः कुरुते योगी पापौघं नाशयेद्भ्रुवम् ।

तस्य स्थान्मध्यमे वायोः प्रवेशो नात्र संशयः ॥ प.५४ ॥

अेतदभ्यासशीलो यः स योगी देवपूजितः ।

अग्निमादिगुणान्त्वल्बध्वा विचरेद्भुवनत्रये ॥ प.५५ ॥

यो यथास्थानिलाभ्यासात्तद्भवेत्तस्य विग्रहः ।

तिष्ठेदात्मनि मेधावी संयुतः क्रीडते भृशम् ॥ प.प६ ॥

अेतद्योगं परं गोप्यं न द्येयं यस्य कस्यचित् ।

सप्रमाणः समायुक्तस्तमेव कथ्यते ध्रुवम् ॥ प.प७ ॥ (यः प्रमाणीः)

योगी पद्मासने तिष्ठेत्कण्डकूपे यदा स्मरन् ।

जिह्वां कृत्वा तालुमूले क्षुत्पिपासा निवर्तते ॥ प.प८ ॥

कण्डकूपादधःस्थाने कूर्मनाड्यस्ति शोभना ।

तस्मिन् योगी मनो दत्त्वा चित्तस्थैर्यं लभेद्भृशम् ॥ प.प९ ॥

शिरः कपाले रुद्राक्ष विवरं चिन्तयेद्यदा । रुद्राक्षं

तदा ज्योतिः प्रकाशः स्याद्भिद्युत्पुञ्जसमप्रभः ॥ प.६० ॥

अेतच्चिन्तनमात्रेण पापानां सङ्क्षयो भवेत् ।

दुराचारोऽपि पुरुषो लभते परमं पदम् ॥ प.६१ ॥

अडर्निशं यदा चिन्तां तत्करोति विचक्षणः ।

सिद्धानां दर्शनं तस्य भाषणञ्च भवेद्भ्रुवम् ॥ प.६२ ॥

तिष्ठन् गच्छन् स्वपन् भुञ्जन् ध्यायेच्छून्यमडर्निशम् ।

तदाकाशमयो योगी विदाकाशे विलीयते ॥ प.६३ ॥

अेतज्ज्ञानं सदा कार्यं योगिना सिद्धिमिच्छता । (काय)

निरन्तरकृताभ्यासान्मम तुल्यो भवेद्भ्रुवम् ।

अेतज्ज्ञानभलाद्योगी सर्वेषां वल्लभो भवेत् ॥ प.६४ ॥

सर्वान् भूतान् जयं कृत्वा निराशीरपरिग्रहः ।

नासात्रे दृश्यते येन पद्मासनगतेन वै ।

मनसो मरणं तस्य भेयरत्वं प्रसिद्ध्यति ॥ प.६५ ॥

ज्योतिः पश्यति योगीन्द्रः शुद्धं शुद्धाचलोपमम् ।

तत्राभ्यासभलेनैव स्वयं तद्रक्षको भवेत् ॥ प.६६ ॥

उत्तानशयने भूमौ सुप्त्वा ध्यायन्निरन्तरम् ।

सधः श्रमविनाशाय स्वयं योगी विचक्षणः ॥ प.६७ ॥

शिरः पश्चात्तु भागस्य ध्याने मृत्युञ्जयो भवेत् ।

भ्रूमध्ये दृष्टिमात्रेण ह्यपरः परिकीर्तितः ॥ प.६८ ॥

यतुर्विधस्य यान्नस्य रसस्त्रेधा विभज्यते ।

तत्र सारतमो विङ्गदेलस्य पस्त्रिपोषकः ॥ प.६८ ॥

सप्तधातुमयं पिण्डमेति पुष्पाति मध्यगः ।

याति विण्मूत्ररूपेण तृतीयः सप्ततो बलिः ॥ प.७० ॥

आद्यभाग द्वयं नाज्यः प्रोक्तास्ताः सकला अपि ।

पोषयन्ति वपुर्वायुमापादतलमस्तकम् ॥ प.७१ ॥

नाडीभिराभिः सर्वाभिवार्युः सञ्चरते यदा ।

तदैवान्नरसो देहे साम्येनेल प्रवर्तते ॥ प.७२ ॥

यतुर्दशानां तत्रेण व्यापारे मुख्यभागतः ।

ता अनुग्रन्तवडीनाश्च प्राणसञ्चारनाडिकाः ॥ प.७३ ॥

गुदाद्वयङ्गुलतश्चोर्ध्वं मेढ्रैकाङ्गुलतस्त्वधः ।

अवेग्यास्ति समं कर्णं समता यतुरङ्गुलम् ॥ प.७४ ॥ (समताञ्चयतुरङ्गुलम्)

पश्चिमाभिमुष्पीः योनिर्गुदमेढ्रान्तरालगा ।

तत्र कर्णं समाप्यातं तत्रास्ति कुण्डली सदा ॥ प.७५ ॥

संवेष्टय सकला नाडीः सार्द्धत्रिकुटलाकृतीः ।

भुभे निवेश्य सा पुच्छं सुषुम्णाविवरे स्थिता ॥ प.७६ ॥

सुप्ता नागोपमा ल्येषा स्फुरन्ती प्रभया स्वया ।

अखिवत्सन्धिसंस्थाना वाग्देवी बीजसंज्ञिका ॥ प.७७ ॥

ज्ञेया शक्तिरियं विष्णोर्निर्मला स्वर्णभास्वरा ।

सत्त्वं रजस्तमश्चेति गुणत्रयप्रसूतिका ॥ प.७८ ॥

तत्र बन्धूकपुष्पाभं कामबीजं प्रकीर्तितम् ।

कललेमसमं योगे प्रयुक्ताक्षररूपिणम् ॥ प.७९ ॥

सुषुम्णापि य संश्लिष्टा बीजं तत्र वरं स्थितम् ।

शरच्चन्द्रनिभं तेजस्वयमेतत्स्फुरत्स्थितम् ॥ प.८० ॥

सूर्यकोटिप्रतीकांशं चन्द्रकोटिसुशीतलम् ।

अेतत्रयं मिलित्वैव देवी त्रिपुरलैरवी ।

बीजसंज्ञं परं तेजस्तदेव परिकीर्तितम् ॥ प.८१ ॥

द्वियाविज्ञानशक्तिभ्यां युतं यत्परितो भ्रमत् ।

उत्तिष्ठद्विशतस्त्वम्भः सूक्ष्मं शोषाशिषायुतम् ।

योनिस्थं तत्परं तेजः स्वयम्भूविद्गसंज्ञितम् ॥ प.८२ ॥

आधारपद्ममेतद्धि योनिस्थस्यास्ति कन्दतः ।

परिस्फुरद्वाटिसान्तयतुर्वर्णा यतुर्दलम् ॥ प.८३ ॥

कुलाभिधं सुवर्णाभं स्वयम्भूविद्गसङ्गतम् ।

द्विरण्डो यत्र सिद्धोऽस्ति डाकिनी यत्र देवता ॥ प.८४ ॥

तत्पद्ममध्यगा योनिस्तत्र कुण्डलिनी स्थिता ।

तस्या ऋध्वं स्फुरतेजः कामभीजं भ्रमन्मतम् ॥ प.८५ ॥

यः करोति सदा ध्यानं मूलाधारे विद्यक्षाणः ।

तस्य स्याद्दार्दुरी सिद्धिर्भूमित्यागङ्गमेण वै ॥ प.८६ ॥

वपुषः कान्तिरुत्कृष्टा जठराग्निविवर्धनम् ।

आरोग्यञ्च पटुत्वञ्च सर्वज्ञत्वञ्च जायते ॥ प.८७ ॥

भूतं भव्यं भविष्यच्च वेत्ति सर्वं सकारणम् । (भविष्यञ्च)

अश्रुतान्यपि शास्त्राणि सरुदस्यं वदेद्भुवम् ॥ प.८८ ॥ (भवेद्भुवम्)

वक्त्रे सरस्वती देवी सदा नृत्यति निर्भरम् ।

मन्त्रसिद्धिर्भवेत्तस्य जपादेव न संशयः ॥ प.८९ ॥

जरामरणदुःखौघान्नाशयति गुरोर्वचः ।

छंदं ध्यानं सदा कार्यं पवनाभ्यासिना परम् ।

ध्यानमात्रेण योगीन्द्रो मुच्यते सर्वकिंत्विषात् ॥ प.९० ॥ (सर्वकिंत्विषात्)

मूलपद्मं यदा ध्यायेद्योगी स्वयम्भूविद्गङ्गम् ।

तदा तत्क्षणमात्रेण पापौघं नाशयेद्भुवम् ॥ प.९१ ॥

यं यं कामयते चित्ते तं तं क्लमवाप्नुयात् ।

निरन्तरकृताभ्यासात्तं पश्यति विमुक्तिदम् ॥ प.९२ ॥

अद्विरभ्यन्तरे श्रेष्ठे पूजनीयं प्रयत्नतः ।

ततः श्रेष्ठतमं ज्येष्ठान्नायदस्ति मतं मम ॥ प.९३ ॥

आत्मसंस्थं शिवं त्यक्त्वा अङ्घ्रिःस्थं यः समर्थयेत् ।

उस्तस्य पिण्डमुत्सृज्य भ्रमते श्रुविताशया ॥ प.९४ ॥

आत्मविद्गार्थनं कुर्यादनालस्यं दिने दिने ।

तस्य स्यात्सकला सिद्धिर्मात्रं कार्या विचारणा ॥ प.९५ ॥

निरन्तरकृताभ्यासात्पण्मासैः सिद्धिमाप्नुयात् । (निरन्तरकृताभ्यासात्पण्मासे)
तस्य वायुप्रवेशोऽपि सुषुम्नायाम्भवेद्दुष्टुवम् ॥ प.९६ ॥

मनोजयञ्च लभते वायुभिन्दुविधारणाम् । (वायुभिन्दुविधारणाम्)
अैडिकाम्भिडीसिद्धिर्भवेन्नैवात्र संशयः ॥ प.९७ ॥

स्वाधिष्ठानयकविवरणम् ।

द्वितीयन्तु सरोजञ्च लिङ्गमूले व्यवस्थितम् ।
बाहिलान्तं च षड्गुणं परिभास्वरषड्दलम् ॥ प.९८ ॥

स्वाधिष्ठानाभिधं तत्तु पङ्कजं शोणरूपकम् ।
आषाढ्यो यत्र सिद्धोऽस्ति देवी यत्रास्ति राडिणी ॥ प.९९ ॥

यो ध्यायति सदा दिव्यं स्वाधिष्ठानारविन्दकम् ।
तस्य कामाङ्गनाः सर्वा लजन्ते काममोहिताः ॥ प.१०० ॥

विविधञ्चाश्रुतं शास्त्रं निःशङ्को वै वदेद्दुष्टुवम् ।
सर्वरोगविनिर्मुक्तो लोके चरति निर्भयः ॥ प.१०१ ॥

मरणं भाधते तेन स केनापि न भाधते ।
तस्य स्थात्परमा सिद्धिरणिमादिगुणप्रदा ॥ प.१०२ ॥

वायुः सञ्चरते देहे रसवृद्धिर्भवेद्दुष्टुवम् ।
आकाशपङ्कजगलत्पीयूषमपि वर्द्धते ॥ प.१०३ ॥

मणिपूरयकविवरणम् ।

तृतीयं पङ्कजं नाभौ मणिपूरकसंज्ञकम् ।
दशारण्डादिङ्गान्तार्णं शोभितं उभवेर्णकम् ॥ प.१०४ ॥

रुद्राण्यो यत्र सिद्धोऽस्ति सर्वमङ्गलदायकः ।
तत्रस्था लाकिनी नाम्नी देवी परमधार्मिका ॥ प.१०५ ॥

तस्मिन् ध्यानं सदा योगी करोति मणिपूरके ।
तस्य पातालसिद्धिः स्थान्निरन्तरसुभावादा ॥ प.१०६ ॥

ठप्सितञ्च भवेत्लोके दुःखरोगविनाशनम् ।
कालस्य वञ्चनञ्चापि परदेऽप्रवेशनम् ॥ प.१०७ ॥

जाम्भूनदादिकरणं सिद्धानां दर्शनं भवेत् ।

ओषधीदर्शनञ्चापि निधीनां दर्शनं भवेत् ॥ ५.१०८ ॥

अनाडतयङ्कविवरणम् ।

दृष्टयेऽनाडतं नाम यतुर्थं पङ्कजं भवेत् ।

काटिठान्तार्णसंस्थानं द्वादशारसमन्वितम् ।

अतिशोणं वायुबीजं प्रसादस्थानमीरितम् ॥ ५.१०९ ॥

पद्मस्थं तत्परं तेजो बाणविङ्गं प्रकीर्तितम् ।

यस्य स्मरणमात्रेण दृष्टादृष्टकूलं लभेत् ॥ ५.११० ॥

सिद्धः पिनाकी यत्रास्ते काङ्किनी यत्र देवता ।

अेतस्मिन्सततं ध्यानं हृत्पाथोजे करोति यः ।

क्षुभ्यन्ते तस्य कान्ता वै कामार्ता दिव्योषितः ॥ ५.१११ ॥

ज्ञानञ्चाप्रतिभं तस्य त्रिकालविषयम्भवेत् ।

दूरश्रुतिर्दूरदृष्टिः स्वेच्छया भगतां व्रजेत् ॥ ५.११२ ॥

सिद्धानां दर्शनञ्चापि योगिनी दर्शनं तथा ।

भवेत्प्रेयरसिद्धिश्च भेयराणां जयन्तथा ॥ ५.११३ ॥

यो ध्यायति परं नित्यं बाणविङ्गं द्वितीयकम् ।

भेयरी भूयरी सिद्धिर्भवेत्तस्य न संशयः ॥ ५.११४ ॥

अेतद्धानस्य माहात्म्यं कथितुं नैव शक्यते ।

ब्रह्माधाः सकला देवा गोपयन्ति परन्त्वदम् ॥ ५.११५ ॥

विशुद्धयङ्कविवरणम् ।

कण्ठस्थानस्थितं पद्मं विशुद्धं नामपञ्चमम् ।

सुखेमाभं स्वरोपेतं षोडशस्वरसंयुतम् ।

छगलाद्गोऽस्ति सिद्धोऽत्र शाङ्किनी याधिदेवता ॥ ५.११६ ॥

ध्यानं करोति यो नित्यं स योगीश्वरपण्डितः ।

किन्त्वस्य योगिनोऽन्यत्र विशुद्धाप्ये सरोरुडे ।

यतुर्वेदा विभासन्ते सरडस्था निघेरिव ॥ ५.११७ ॥

छड स्थाने स्थितो योगी यदा क्रोधवशो भवेत् ।

तदा समस्तं त्रैलोक्यं कम्पते नात्र संशयः ॥ ५.११८ ॥

छड स्थाने मनो यस्य दैवाधाति लयं यदा ।

तदा बाढ्यं परित्यज्य स्वान्तरे रमते ध्रुवम् ॥ ५.११८ ॥

तस्य न क्षतिमायाति स्वशरीरस्य शक्तिः ।

संवत्सरसहस्रेऽपि वञ्चति कठिनस्य वै ॥ ५.१२० ॥

यदा त्यजति तद्द्व्यां योगीन्द्रोऽवनिमाण्डले ।

तदा वर्षसहस्राणि मन्यते तत्क्षणां कृती ॥ ५.१२१ ॥

आज्ञायकविवरणम् ।

आज्ञापन्नं भ्रुवोर्मध्ये लक्षोपेतं द्विपत्रकम् ।

शुकलाभं तन्महाकालः सिद्धो देवत्र डाकिनी ॥ ५.१२२ ॥

शरय्यन्द्रनिभं तत्राक्षरबीजं विजृम्भितम् ।

पुमान् परमसंसोऽयं यज्ञज्ञात्वा नावसीदति ॥ ५.१२३ ॥

अेतदेव परन्तेजः सर्वतन्त्रेषु मन्त्रिणः । (तत्र देवः)

चिन्तयित्वा परां सिद्धिं लभते नात्र संशयः ॥ ५.१२४ ॥

तुरीयं त्रितयं लिङ्गं तदाहं मुक्तिदायकः ।

ध्यानमात्रेण योगीन्द्रो मत्समो भवति ध्रुवम् ॥ ५.१२५ ॥

छडा छि पिङ्गला ज्योता वरणासीति छोच्यते ।

वाराणसी तयोर्मध्ये विश्वनाथोऽत्र भाषितः ॥ ५.१२६ ॥

अेतत्क्षेत्रस्य माहात्म्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।

शास्त्रेषु बहुधा प्रोक्तं परं तत्त्वं सुभाषितम् ॥ ५.१२७ ॥

सुषुम्णा मेरुणा याता ब्रह्मरन्ध्रं यतोऽस्ति वै ।

ततश्चैषा परावृत्य तदाज्ञापन्नदक्षिणे । (परावृत्या)

वामनासापुटं याति गङ्गोति परिगीयते ॥ ५.१२८ ॥

ब्रह्मरन्ध्रे छि यत्पन्नं सहस्रारं व्यवस्थितम् ।

तत्र कन्देछि या योनिस्तस्यां यन्द्रो व्यवस्थितः ॥ ५.१२९ ॥

त्रिकोणाकारतस्तस्याः सुधा क्षरति सन्ततम् ।

छडायाममृतं तत्र समं स्रवति यन्द्रमाः ॥ ५.१३० ॥

अमृतं वडति द्वारा धाराऽपं निरन्तरम् ।

वामनासापुटं याति गङ्गोत्युक्ता छि योगिभिः ॥ ५.१३१ ॥

आज्ञापङ्कजदक्षांसाद्गामनासापुटङ्गता ।

उदग्बलेति तत्रेडा गङ्गोति समुदाहृता ॥ प.१३२ ॥ (वरणा)

ततो द्रयमिड मध्ये तु वाराणसीति चिन्तयेत् । (द्रयोर्लि)

तदाकारा पिङ्गलापि तदाज्ञाकमलोत्तरे । (तदाज्ञाकमलान्तरे)

दक्षनासापुटे याति प्रोक्तास्माभिरसीति वै ॥ प.१३३ ॥

मूलाधारे छि यत्पद्मं यत्तुष्यत्रं व्यवस्थितम् । (यत्तुष्यत्रं)

तत्र कन्देऽस्ति या योनिस्तस्यां सूर्यो व्यवस्थितः ॥ प.१३४ ॥ (तत्र मध्येछि)

तत्सूर्यमाण्डलद्वारं विषं क्षरति सन्ततम् । (तत्सूर्यमाण्डलद्वाराद्विषं)

पिङ्गलायां विषं तत्र समर्थयति तापनः ॥ प.१३५ ॥ (समर्थयति)

विषं तत्र वडन्ती या धाराऽपं निरन्तरम् ।

दक्षनासापुटे याति कल्पितेयन्तु पूर्ववत् ॥ प.१३६ ॥

आज्ञापङ्कजवामास्यादक्षनासापुटे गता ।

उदग्बला पिङ्गलापि पुरासीति प्रकीर्तिता ॥ प.१३७ ॥

आज्ञापद्ममिदं प्रोक्तं यत्र देवो मधेश्वरः ।

पीठत्रयं ततश्चोर्ध्वं निरुक्तं योगचिन्तकैः ।

तद्धिन्दुनादशक्याभ्यं भालपद्मे व्यवस्थितम् ॥ प.१३८ ॥

यः करोति सदाध्यानमाज्ञापद्मस्य गोपितम् ।

पूर्वजन्मकृतं कर्म विनश्येदविरोधतः ॥ प.१३९ ॥

छि स्थिते यदा योगी ध्यानं कुर्यान्निरन्तरम् । (सदा)

तदा करोति प्रतिमां प्रतिष्ठापमनर्थवत् ॥ प.१४० ॥

यक्षराक्षसगन्धर्वा अपसरोगणकिन्नराः ।

सेवन्ते यरणौ तस्य सर्वे तस्य वशानुगाः ॥ प.१४१ ॥

करोति रसनां योगी प्रविष्टां विपरीतगाम् ।

लम्बिकोर्ध्वेषु गर्तेषु धृत्वा ध्यानं भयापडम् ॥ प.१४२ ॥

अस्मिन् स्थाने मनो यस्य क्षणार्धं वर्ततेऽयलम् ।

तस्य सर्वाणि पापानि सङ्ख्यं यान्ति तत्क्षणात् ॥ प.१४३ ॥

यानि यानील प्रोक्तानि पञ्चपद्मे कृत्वानि वै । (यानि यानि छि)

तानि सर्वाणि सुतरामेतज्ज्ञानाद्भवन्ति छि ॥ प.१४४ ॥

यः करोति सदाभ्यासमाज्ञा पद्मे विचक्षणः ।

वासनाया मडाअन्धं तिरस्कृत्य प्रमोदते ॥ प.१४५ ॥

प्राणप्रयाणसमये तत्पद्मं यः स्मरन्सुधीः ।

त्यजेत्राणं स धर्मात्मा परमात्मनि लीयते ॥ प.१४६ ॥

तिष्ठन् गच्छन् स्वपन् जाग्रत् यो ध्यानं कुरुते नरः ।

पापकर्मविदुर्वाणो नहि मज्जति किञ्चिषे ॥ प.१४७ ॥ (किञ्चिषे)

राजयोगाधिकारी स्थाद्येतस्थित्तनतो ध्रुवम् ।

योगी अन्धाद्विनिर्मुक्तः स्वीयया प्रभया स्वयम् ॥ प.१४८ ॥

द्विदलध्यानमाडात्थं कथितुं नैव शक्यते ।

ब्रह्मादितेवताश्चैव किञ्चिन्मतो विदन्ति ते ॥ प.१४९ ॥

सडस्रारयडकथनम् ।

अत उर्ध्वं तालुमूले सडस्रारंसरोरुडम् ।

अस्ति यत्र सुषुम्णाया मूलं सविवरं स्थितम् ॥ प.१५० ॥

तालुमूले सुषुम्णास्य अधोवडुत्रा प्रवर्तते ।

मूलाधारेण योन्यन्ताः सर्वनाड्यः समाश्रिताः । (योन्यन्ताः)

ता बीजमूलास्तत्त्वस्य ब्रह्ममार्गप्रदायिकाः ॥ प.१५१ ॥

तालुस्थाने य यत्पद्मं सडस्रारं पुरोदितम् ।

तडन्दे योनिरेकास्ति पश्चिमाभिमुष्पी मता ॥ प.१५२ ॥

तस्य मध्ये सुषुम्णाया मूलं सविवरं स्थितम् । (तस्या)

ब्रह्मरन्ध्रं तदेवोक्तमामूलाधारपडुजम् ॥ प.१५३ ॥ (ब्रह्मरन्ध्रं)

तत्रान्तरन्ध्रे शिथञ्जितः सुषुम्णा कुण्डली सदा ॥ प.१५४ ॥ (तत्रान्तरन्ध्रे / ततस्तडन्ध्रे) (शिथञ्जितः)

सुषुम्णायां स्थिता नाडी शिवा स्थानम् वल्लभे । (सुषुम्णायां सदा शक्तिश्चित्रा)

तस्यां मम मते कार्या ब्रह्मरन्ध्रादिकल्पना ॥ प.१५५ ॥

यस्याः स्मरणमात्रेण ब्रह्मज्ञत्वं प्रजायते ।

पापक्षयश्च भवति न भूयः पुरुषो भवेत् ॥ प.१५६ ॥

प्रवेशितं यलाडुगुष्ठं मुष्पे स्वस्य निवेशयेत् ।

तेनात्र न वल्लयेव देड्यारी समीरणः ॥ प.१५७ ॥ (बल्लयेव)

तेन संसारयडेडस्मिन् ब्रमन्ते य सर्वदा । (ब्रमतीत्येव सर्वदा)

तदर्थं ये प्रवर्तन्ते योगीनः प्राणधारणे ॥ प.१५८ ॥

तत अेवाभिला नाडी निरुद्धा याष्टवेष्टनम् । (विरुद्धा)
 षथं कुण्डलिनी शक्ती रन्ध्रं त्यजति नान्यथा ॥ प.१५८ ॥
 यदा पूर्णासु नाडीषु सन्निरुद्धानिलास्तदा ।
 बन्धत्यागेन कुण्डल्या मुष्णं रन्ध्राद्धिर्भवेत् ।
 सुषुम्णायां सदैवायं वडेत्प्राणसमीरणः ॥ प.१६० ॥
 मूलपद्मस्थिता योनिर्वाग्मदक्षिणकोणतः ।
 षडापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्णा योनिमध्यगा ॥ प.१६१ ॥
 ब्रह्मरन्ध्रन्तु तत्रैव सुषुम्णाधारमण्डले ।
 यो जानाति स मुक्तः स्यात्सर्वाभ्यां द्वियक्षणाः ॥ प.१६२ ॥
 ब्रह्मरन्ध्रमुपे तासां सङ्गमः स्यादसंशयः ।
 तस्मिन्स्नाने स्नातकानां मुक्तिः स्यादविरोधतः ॥ प.१६३ ॥
 गङ्गायामुनयोर्मध्ये वडत्येषा सरस्वती ।
 तासान्तु सङ्गमे स्नात्वा धन्यो याति पराङ्गतिम् ॥ प.१६४ ॥
 षडा गङ्गा पुरा प्रोक्ता पिङ्गला चार्कपुत्रिका ।
 मध्या सरस्वती प्रोक्ता तासां सङ्गोऽतिदुर्लभः ॥ प.१६५ ॥
 सितासिते सङ्गमे यो मनसा स्नानमाचरेत् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तो याति ब्रह्म सनातनम् ॥ प.१६६ ॥
 त्रिवेण्यां सङ्गमे यो वै पितृकर्म समाचरेत् ।
 तारयित्वा पितृन्सर्वांस याति परमां गतिम् ॥ प.१६७ ॥
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं प्रत्यहं यः समाचरेत् । (नित्य)
 मनसा चिन्तयित्वा तु सोऽक्षयं कृत्वामाप्नुयात् ॥ प.१६८ ॥
 सकृद्यः कुरुते स्नानं स्वर्गो सौभ्यं (सुनक्ति सः । (स्वर्गो)
 दग्ध्वा पापानशेषान्वै योगी शुद्धमतिः स्वयम् ॥ प.१६९ ॥
 अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
 स्नानाचरणमात्रेण पूतो भवति नान्यथा ॥ प.१७० ॥
 मृत्युकाले प्लुतं देहं त्रिवेण्याः सलिले यदा ।
 विचिन्त्य यस्त्यजेत्प्राणान्स तदा मोक्षमाप्नुयात् ॥ प.१७१ ॥

नातःपरतरं गुह्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
गोप्तव्यं तत्प्रयत्नेन न व्याप्येयं कदाचन ॥ प.१७२ ॥
ब्रह्मरन्ध्र मनो दत्त्वा क्षणार्धं यद्वि तिष्ठति ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ प.१७३ ॥
अस्मिन्लीनं मनो यस्य स योगी मयि लीयते ।
अणिमादिगुणान्भुक्त्वा स्वेष्यया पुरुषोत्तमः ॥ प.१७४ ॥
अेतद्ब्रह्मध्यानमात्रेण मर्त्यः संसारेऽस्मिन्वल्लभो मे भवेत्सः ।
पापाञ्छित्वा मुक्तिमार्गाधिकारी ज्ञानं दत्त्वा तारयत्यद्भुतं वै ॥ प.१७५ ॥
यतुर्मुखादित्रिदशैरगम्यं योगिवल्लभम् ।
प्रयत्नेन सुगोप्यं तद्ब्रह्मरन्ध्रं मयोदितम् ॥ प.१७६ ॥
पुरा मयोक्ता या योनिः सडसारे सरोरुडे ।
तस्याऽधो वर्तते चन्द्रस्तदध्यानां डियते बुधैः ॥ प.१७७ ॥ (तस्याधो)
यस्य स्मरणमात्रेण योगीन्द्रोऽवनिमण्डले ।
पूज्यो भवति देवानां सिद्धानां सम्मतो भवेत् ॥ प.१७८ ॥
शिरःकपालविवरे ध्यायेद्गुग्गुलुमधुमधुमिम् ।
तत्र स्थित्वा सडसारे पद्मे चन्द्रं विचिन्तयेत् ॥ प.१७९ ॥
शिरःकपालविवरे द्विरष्टकलया युतः ।
पीयूषभानुसंसाध्यं भावयेत्तं निरञ्जनम् ॥ प.१८० ॥
निरन्तरकृताभ्यासात्त्रिदिने पश्यति ध्रुवम् ।
दृष्टिमात्रेण पापौघं दहत्येव स साधकः ॥ प.१८१ ॥
अनागतञ्च स्फुरति चित्तशुद्धिर्भवेत्प्रभु ।
सधैः कृत्वापि दहति मडापातकपञ्चकम् ॥ प.१८२ ॥
आनुकूल्यं ग्राडा यान्ति सर्वे नश्यन्त्युपद्रवाः ।
उपसर्गाः शमं यान्ति युद्धे जयमवाप्नुयात् ॥ प.१८३ ॥
भेयरीभूयरीसिद्धिर्भवेत्क्षीरेन्दुदर्शनात् ।
ध्यानादेवभवेत्सर्वं नात्र कार्यं विचारणम् ॥ प.१८४ ॥ (कार्या)
सन्तताभ्यासयोगेन सिद्धो भवति मानवः । (सतताभ्यासयोगेन)
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं मम तुल्यो भवेद्भुवम् ।

ક્ષણાર્ધું નિશ્ચલં તત્ર મનો યસ્ય ભવેદ્ધ્રુવમ્ । (ક્ષણાર્ધ)

સ એવ યોગી સદ્ભક્તઃ સર્વલોકેષુ પૂજિતઃ ।

તસ્ય કલ્મષસડ્ઘાતસ્તત્ક્ષણાદેવ નશ્યતિ ॥ ૫.૧૯૯ ॥

યં દૃષ્ટ્વા ન પ્રવર્તન્તે મૃત્યુસંસારવર્ત્મનિ ।

અભ્યસેત્તં પ્રયત્નેન સ્વાધિષ્ઠાનેન વર્ત્મના ॥ ૫.૨૦૦ ॥

એતદ્ધ્યાનસ્ય માહાત્મ્યં મયા વક્તું ન શક્યતે ।

યઃ સાધયતિ જાનાતિ સોડસ્માકમપિ સમ્મતમ્ ॥ ૫.૨૦૧ ॥ (સમ્મતઃ)

ધ્યાનાદેવ વિજાનાતિ વિચિત્રેફલસમ્ભવમ્ ।

અણિમાદિગુણોપેતો ભવત્યેવ ન સંશયઃ ॥ ૫.૨૦૨ ॥

રાજાધિરાજયોગકથનમ્ ।

રાજયોગો મયાપ્યાતઃ સર્વતન્ત્રેષુ ગોપિતઃ ।

રાજાધિરાજયોગોડયં કથયામિ સમાસતઃ ॥ ૫.૨૦૩ ॥

સ્વસ્તિકગ્ચાસનં કૃત્વા સુમઠે જન્તુવર્જિતે ।

ગુરું સમ્પૂજ્ય યત્નેન ધ્યાનમેતત્સમાચરેત્ ॥ ૫.૨૦૪ ॥

નિરાલમ્બં ભવેજ્જીવં જ્ઞાત્વા વેદાન્તયુક્તિતઃ ।

નિરાલમ્બં મનઃ કૃત્વા ન કિઞ્ચિચ્ચિન્તયેત્સુધીઃ ॥ ૫.૨૦૫ ॥

એતદ્ધ્યાનાન્મહાસિદ્ધિર્ભવત્યેવ ન સંશયઃ ।

વૃત્તિહીનં મનઃ કૃત્વા પૂર્ણરૂપં સ્વયં ભવેત્ ॥ ૫.૨૦૬ ॥

સાધયેત્સતતં યો વૈ સ યોગી વિગતસ્પૃહઃ ।

અહન્નામ ન કોઘ્યસ્તિ સર્વદાત્મૈવ વિદ્યતે ॥ ૫.૨૦૭ ॥

કો ભન્ધઃ કસ્ય વા મોક્ષ એકં પશ્યેત્સદા હિ સઃ ।

એતત્કરોતિ યો નિત્યં સ મુક્તો નાત્ર સંશયઃ ।

સ એવ યોગી સદ્ભક્તઃ સર્વલોકેષુ પૂજિતઃ ॥ ૫.૨૦૮ ॥

અહમસ્મીતિ યન્મત્વા જીવાત્મપરમાત્મનોઃ ।

અહં ત્વમેતદ્બલયં ત્યજ્ત્વાખણ્ડં વિચિન્તયેત્ ॥ ૫.૨૦૯ ॥

અધ્યારોપાપવાદાભ્યાં યત્ર સર્વં વિલીયતે ।

તદ્દીજમાશ્રયેઘોગી સર્વસડ્ગવિવર્જિતઃ ॥ ૫.૨૧૦ ॥

अपरोक्षं विद्यानन्दं पूर्णं त्यक्त्वा ब्रह्माकुलाः ।
 परोक्षं चापरोक्षं च कृत्वा भूढा ब्रह्मन्ति वै ॥ प.२११ ॥
 यरायरमिदं विश्वं परोक्षं यः करोति य ।
 अपरोक्षं परं ब्रह्म त्यक्तं तस्मिन्प्रवीयते ॥ प.२१२ ॥
 ज्ञानकारणमज्ञानं यथा नोत्पद्यते भृशम् ।
 अब्यासं कुरुते योगी सदा सङ्गविवर्जितम् ॥ प.२१३ ॥
 सर्वेन्द्रियाणि संयम्य विषयेभ्यो विचक्षाणः ।
 विषयेभ्यः सुषुप्त्यैव तिष्ठेत्सङ्गविवर्जितः ॥ प.२१४ ॥
 अवेमभ्यासतो नित्यं स्वप्रकाशं प्रकाशते । (अवेमभ्यसतो)
 श्रोतुं बुद्धिसमर्थार्थं निवर्तन्ते गुरोर्गिरः ।
 तदभ्यासवशादेकं स्वतो ज्ञानं प्रवर्तते ॥ प.२१५ ॥
 यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ।
 साधनादमलं ज्ञानं स्वयं स्फुरति तद्गुह्यम् ॥ प.२१६ ॥
 उठं विना राजयोगो राजयोगं विना उठः ।
 तस्मात्प्रवर्तते योगी उठे सद्गुरुमार्गतः ॥ प.२१७ ॥
 स्थिते देहे ज्वति य योगं न श्रियते भृशम् ।
 छन्द्रीयार्थोपभोगेषु स ज्वति न संशयः ॥ प.२१८ ॥
 अब्यासपाकपर्यन्तं मितान्नस्मरणं भवेत् ।
 अन्यथा साधनं धीमान्कर्तुं पारयतीह न ॥ प.२१९ ॥
 अतीवसाधुसंलापं साधुसम्मतिबुद्धिमान् ।
 करोति पिण्डरक्षार्थं बह्मलापविवर्जितः ॥ प.२२० ॥
 त्याज्यते त्यज्यते सङ्गं सर्वथा त्यज्यते भृशम् । (त्यज्यते त्यज्यते)
 अन्यथा न लभेन्मुक्तिं सत्यं सत्यं मयोदितम् ॥ प.२२१ ॥
 गुड्यैव छिद्यतेऽभ्यासः सङ्गं त्यक्त्वा तदन्तरे । (गुप्त्यैव)
 व्यवहाराय कर्तव्यो बाह्यसङ्गो न रागतः ॥ प.२२२ ॥ (बाह्येसङ्गानुरागतः)
 स्वे स्वे कर्मणि वर्तन्ते सर्वे ते कर्मसम्भवाः ।
 निमित्तमात्रं करणो न दोषोऽस्ति कदाचन ॥ प.२२३ ॥
 अवेमं निश्चित्य सुधिया गृहस्थोऽपि यदायरेत् ।

तदा सिद्धिमवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ प.२२४ ॥

पापपुण्यविनिर्मुक्तः परित्यक्ताङ्गसाधकः ।

यो भवेत्स विमुक्तः स्याद्गुणे तिष्ठन्सदा गृही ॥ प.२२५ ॥

न पापपुण्यैर्विष्येत योगयुक्तो यदा गृही । (सदा)

कुर्वन्नपि तदा पापांस्वकार्ये लोकसङ्गणे ॥ प.२२६ ॥

मन्त्रसाधनकथनम् ।

अधुना सम्प्रवक्ष्यामि मन्त्रसाधनमुत्तमम् ।

औडिकामुष्मिकसुभं येन स्यादविरोधतः ॥ प.२२७ ॥

यस्मिन्मन्त्रवरे ज्ञाते योगसिद्धिर्भवेत्यलु । (यस्मिन्मन्त्रे वरे)

योगेन साधकेन्द्रस्य सर्वैश्वर्येषुभप्रदा ॥ प.२२८ ॥

मूलाधारेऽस्ति यत्पद्मं यत्तुर्दलसमन्वितम् ।

तन्मध्ये वाग्भवं बीजं विस्फुरन्तं तडित्प्रभम् ॥ प.२२९ ॥

दृष्टये कामबीजन्तु भन्धूककुसुमप्रभम् ।

आज्ञारविन्दे शक्त्याप्यं यन्द्रकोटिसमप्रभम् ॥ प.२३० ॥

बीजत्रयमिदं गोप्यं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ।

येतन्मन्त्रत्रयं योगी साधयेत्सिद्धिसाधकः ॥ प.२३१ ॥

येतन्मन्त्रं गुरोर्लब्ध्वा न द्रुतं न विलम्बितम् ।

अक्षराक्षरसन्धानं निःसन्दिग्धमना जपेत् ॥ प.२३२ ॥

तद्गतश्रौक्यित्तश्च शास्त्रोक्तविधिना सुधीः ।

दिव्यास्तु पुरतो लक्षं भुत्वा लक्षत्रयं जपेत् ॥ प.२३३ ॥

करवीरप्रसूनन्तु गुडक्षीराज्यसंयुतम् ।

कुण्डे योन्याकृतौ धीमाञ्जपान्ते शुद्ध्यात्सुधीः ॥ प.२३४ ॥ (योन्याकृते)

अनुष्ठाने कृते धीमान्पूर्वसेवा कृता भवेत् ।

ततो ददाति कामान्वै देवी त्रिपुरभैरवी ॥ प.२३५ ॥

गुरुं सन्तोष्य विधिवल्लब्ध्वा मन्त्रवरोत्तमम् ।

अनेन विधिना युक्तो मन्त्रभाग्योऽपि सिद्ध्यति ॥ प.२३६ ॥

लक्षमेकं जपेद्यस्तु साधको विजितेन्द्रियः ।

दर्शनात्तस्य क्षुब्धन्ते योषितो मदनानुराः ।

पतन्ति साधकस्याग्रे निर्वज्ज्वा भयवर्जिताः ॥ प.२३७ ॥

जप्तेन च द्विलक्षेण ये यस्मिन्विषये स्थिताः ।

आगच्छन्ति यथातीर्थं विमुक्तकुलविग्रहाः ।

सर्वस्वं तस्य ददति तस्यैव च वशे स्थिताः ॥ प.२३८ ॥ (ददति तस्य सर्वस्वं)

त्रिभिर्लक्षैस्तथाजप्तैर्मण्डलीकं समण्डलम् ।

(त्रिभिर्लक्षैस्तथाजप्तैर्मण्डलीकाः समण्डलाः ।)

पशमायान्ति ते सर्वे नात्र कार्या विचारणा ।

षड्भिर्लक्षैर्मण्डलीपालं सभृत्यबलवालनम् ॥ प.२३९ ॥

लक्षैर्द्वादशभिर्जप्तैर्यक्षरक्षोरगेश्वराः ।

पशमायान्ति ते सर्वे आज्ञां कुर्वन्ति नित्यशः ॥ प.२४० ॥

त्रिपञ्चलक्षजप्तैस्तु साधकेन्द्रस्य धीमतः ।

सिद्धविधाधराश्चैव गन्धर्वाप्सरसाङ्गणाः ॥ प.२४१ ॥

पशमायान्ति ते सर्वे नात्र कार्या विचारणा ।

उठाश्चवर्णविज्ञानं सर्वज्ञत्वं प्रजायते ॥ प.२४२ ॥

तथाष्टादशभिर्लक्षैर्दुर्दानेन साधकः ।

उत्तिष्ठेन्मेदिनीं त्यक्त्वा दिव्यदेहस्तु जायते ।

भ्रमते स्वेच्छया लोके छिद्रां पश्यति मेदिनीम् ॥ प.२४३ ॥

अष्टाविंशतिभिर्लक्षैर्विधाधरपतिर्भवेत् ।

साधकस्तु भवेद्धीमान्कामरूपो मण्डालः ॥ प.२४४ ॥

त्रिंशल्लक्षैस्तथाजप्तैर्ब्रह्मविष्णुसमो भवेत् ।

रुद्रत्वं षष्टिभिर्लक्षैरमरत्वमशीतिभिः ॥ प.२४५ ॥

कोट्येकया मण्डायोगी लीयते परमे पदे ।

साधकस्तु भवेद्योगी त्रैलोक्ये सोऽतिदुर्लभः ॥ प.२४६ ॥

शिवसंछिताङ्गलकथनम् ।

त्रिपुरे त्रिपुरन्त्वेकं शिवं परमकारणम् ।

अक्षयं तत्पदं शान्तमप्रमेयमनामयम् ॥ प.२४७ ॥

लभतेऽसौ न सन्देहो धीमा-सर्वमभीप्सितम् ।

शिवविधा मण्डाविधा गुप्ता यात्रे मण्डेश्वरी ॥ प.२४८ ॥

मद्भाषितमिदं शास्त्रज्ञगोपनीयमतोबुधैः ।
 उठविद्या परं गोप्या योगिना सिद्धिमिच्छता ॥ प.२४९ ॥
 भवेद्धीर्यवती गुप्ता निर्वीर्या य प्रकाशिता ।
 य एदं पठते नित्यमाद्योपान्तं विचक्षणः ॥ प.२५० ॥
 योगसिद्धिर्भवत्तस्य कुमेणैव न संशयः ।
 स मोक्षं लभते धीमान्य एदं नित्यमर्थयेत् ॥ प.२५१ ॥
 भोक्षार्थिभ्यश्च सर्वेभ्यः साधुभ्यः श्रावयेदपि ।
 छियायुक्तस्य सिद्धिः स्यादछियस्य कथम्भवेत् ॥ प.२५२ ॥
 तस्मात्छियाविधानेन कर्तव्या योगिपुङ्गवैः ।
 यद्दृच्छालाभसन्तुष्टः सन्त्यक्त्वान्तरसङ्गुष्ठुः ॥ प.२५३ ॥
 गृहस्थश्चाध्यनासक्तः स मुक्तो योगसाधनात् ।
 गृहस्थानां भवेत्सिद्धिरीश्वराणां जपेन वै ।
 योगछियाभियुक्तानां तस्मात्संयतते गृही ॥ प.२५४ ॥
 गेडे स्थित्वा पुत्रदारादिपूर्णाः
 सङ्गं त्यक्त्वा यान्तरे योगमार्गे ।
 सिद्धे चिह्नं वीक्ष्य पश्चाद्गृहस्थः (सिद्धेश्चिह्नं)
 कीडेत्सं वै सम्मतं साधयित्वा ॥ प.२५५ ॥ (कीडेत्सो)
 एति श्रीशिवसंछितायां उरगौरीसंवादे योगशास्त्रे
 पञ्चमपटलः समाप्तः । प ।
 एति शुभम् ।

NB: The shloka numbering and line clubbing varies considerably amongst the publications referenced and even their respective editions.

Some verses in the referenced texts do have odd number of lines.

The numbering above in sequence is done for reference.

There is no intention of creating newer version.

Amongst the referenced versions, Khemraj Publications were found to have more shlokas than others, of which the 1984 edition is the latest.

Compiled and proofread by Ruma Dewan

Shivasamhita

pdf was typeset on June 10, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

